

ÖĞRETMEN

ve

99 KARDEŞ

(Piyes)

Ramiz ABDULLAYEV

Çevirmenler

Gülsüm GÜLMEZ (BÜTÜN)

Dr. Hüseyin ŞARKIDERECEK (SOYTÜRK)

ÖĞRETMEN ve 99 KARDEŞ (Piyes)

Ramiz ABDULLAYEV

Çevirmenler

Gülsüm GÜLMEZ (BÜTÜN)

Dr. Hüseyin ŞARKIDERECEK (SOYTÜRK)

Kapak Tasarım&Dizgi

Sevde SARITAŞ

ISBN-*****

ARALIK 2020

Gülner Yayınları Sertifika No-46546

Bizim Matbaa Sertifika No-41356

Telif hakları Gülner Yayıncılık'a aittir.

Gülner Yayınları Kızılay/Ankara

Tel: 0532 375 60 88

gulnaryayinlari@gmail.com

www.gulnaryayinlari.com

*Sevgili ğretmenim - Bakü'nün Maştağa yerleşiminde
Bunu 128 numaralı ortaokul ğretmeni Gazanfar
Mammadov'a ithaf ediyorum.*

Bakü – 2020

İÇİNDEKİLER

RAMİZ ABDULLAYEV KİMDİR.....	5
ÖNSÖZ	10
ÖĞRETMEN(PİYES).....	12
ÖNSÖZ	39
99 KARDEŞ (PİYES).....	43

RAMİZ ABDULLAYEV KİMDİR

Ramiz Abdullayev Ramiz Habibulla oğlu (23 Haziran 1953 doğumlu) - Azərbaycanlı şair, oyun yazarı, "Altın Kalem" ödülü sahibi, Azərbaycan Yazarlar Birliği ve Azərbaycan Gazeteciler Birliği üyesi.

Abdullayev Ramiz Habibulla oğlu, 23 Haziran 1953'te Bakü'nün Maştağa kasabasında doğdu. 1970 yılında Bakü Demiryolu Teknik Okuluna girdi. 1972-1974'te orduda görev yaptı. 1975 yılında teknik okuldan mezun oldu. Çeşitli pozisyonlarda çalıştı.

1995-1999'da "Bilim ve Eğitim Merkezi Düşünce" Üniversitesinde okudu. 1996 yılından günümüze Azərbaycan Devlet Demiryolları "Ulaştırma Süreçleri Yönetimi" Derneği Başkan Yardımcısı olarak görev yapmaktadır. Kendisine "Fahri Demiryolcu" ve "Onurlu Mühendis" unvanları verildi. Sanatla uğraştı. Dokuz şiir kitabı ve dört müzikal komedi kitabı yazarıdır.

Ramiz Abdullayev, Azərbaycan Yazarlar Birliği, "Abdulla Şaig", "Vatan", "Altın Kalem", "Altın Anahtar", "Altın Buta", "Altın Kalp", "Dada Gorgud" "Vatan Ovladı" altın madalyaları ile ödüllendirildi. Azərbaycan Gazeteciler Birliği üyesidir.

2002'de "Çıkış yok!" İki bölümlük müzikal komedi, Erivan Azərbaycan Devlet Drama Tiyatrosu oyuncularından J. Cabbarlı Azərbaycan Ulusal Akademik Drama Tiyatrosu ve Ş.Gurbanov adlı müzikal

komedi tiyatrosunun sahnelerinde sahnelendi. Film AzTV tarafından çekildi.

2007 yılında J. Jabbarli adıyla anılan Erivan Azerbaycan Devlet Drama Tiyatrosu oyuncularından sahnelenen iki bölümlük müzikal komedi "İşadamı", Sh. Gurbanov adlı Müzikal Komedi Tiyatrosu sahnesinde gösterildi ve Spase TV tarafından çekilip yayımlandı. Uzun metrajlı film Lider TV tarafından yapıldı ve defalarca yayında gösterildi.

Haziran 2008'de, iki bölümlük müzikal komedi "Pasaport", Genç Seyirciler Tiyatrosu oyuncularından sahnelendi. Gurbanov Müzikal Komedi Tiyatrosu sahnesinde oynandı ve filme alındı ve Spase TV tarafından yayımlandı. Lider TV tarafından bir uzun metrajlı film yapıldı ve defalarca yayında gösterildi.

Şiirlerinde 250'den fazla şarkı bestelendi ve 120'den fazla şarkıcının seslendirdiği şarkılar halkımıza sunuldu.

Eserleri

- "Seni nasıl unuttum"
- "Aşk duyguları"
- "Sevgi dolu geceler"
- "Mümkün değil"
- "Vatan"
- "Zemlya Otçizna"

- "İşadamı"
- "Bahar yağmuru"
- "Pasaport"
- "Aşk çiçeği"
- "101 kelime"
- "Anavatanım, Azerbaycanım"
- "Seçilmiş Şiirler"
- "99 erkek"

Yazar Hakkında Yazılanlar

1. "Yeni müzik albümleri" Neylayım "-" Doğunun Sesi "gazetesi, Şubat 2000
2. "Bütün Azerbaycan benim tamam" - "Kur-Hazar" gazetesi, Ocak 2001, yazar: Boyukağa Mikayilli
3. "Tek kalpte iki eylem" (röportaj) - "Ulu Korpu" gazetesi, 1 Kasım 2005, yazar: Musa Nabioğlu
4. "Vatan sevgisinden doğan şiirler" - "Ulu Korpu" gazetesi, 13 Haziran 2005, yazar: Musa Nabioğlu
5. "Ramiz Abdullayev'in şiir dünyası" - "Eğitim" gazetesi, 18 Ağustos 2006, yazar: Halk şairi Nariman Hasanzade
6. "Ramiz Abdullayev'in şiir dünyası" - "Derbent" gazetesi, 08 Aralık 2006, yazar: Halk şairi Nariman Hasanzade

7. "Şair olmaz, doğarlar" - "Brifing", 26 Nisan 2007.
8. "Yeni performans - İşadami" - "Eğitim" gazetesi, Eylül 2007, yazar: Mushvig Borchali, Dilshad Khaganigizi
9. "Şairin yeni başarıları" - "Bilim ve eğitim" gazetesi, 08 Aralık 2007, yazar: Tarana Jabiyeva
10. "Ramiz Abdullayev'in yaratıcılığını ebedi zirvelere çıkaran yollar" - "Bilim ve Eğitim" gazetesi, 6 Haziran 2007, yazar: Natık Gürsali
11. "Şarkı söyleyen şair" - "Doğunun Sesi" gazetesi, Aralık 2008
12. "Ramiz Abdullayev'in şiir dünyası" - "Nahçıvan" gazetesi, 28 Mayıs 2009
13. "Ramiz Abdullayev'in şiir dünyası" - "Bizim Lider" gazetesi, 6 Mart 2009, yazar: Halk şairi Nariman Hasanzadeh, hazırlayan: İlham Hasanov
14. "Yeni Kitab" - "Bizim Fakt" gazetesi, 17/24 Nisan 2010, yazar: Madat Çobanov, Şakir Alifoğlu
15. "Bahar yağmurunda aşk şarkıları" - "Doğunun Sesi" gazetesi, 1 Haziran 2009, yazar: Şakir Albaliyev
16. "Ramiz Abdullayev'in yaratıcılığını sonsuz zirvelere çıkaran yollar" - "Eğitim" gazetesi, Eylül 2007, yazar: Natık Gürsali
17. "Halkın şarkı söyleyen şairi" - "Formula uspeha" dergisi, 1 Ocak 2009
18. "Saçında gönlünün ışığını taşıyan şair" - "Kültür" gazetesi, 14 Ekim 2009

29. "Lirik yaşama hicivsel bakış" - "Vishka" gazetesini, 15 Aralık 2009, yazar: S. Matlaboğlu

20. "Hayalim pilot olmağı" (röportaj) - "Azerbaycan Dünyası" dergisi

21. "Onu seven çocuklar sevgili..." - "Azerbaycan dünyası" dergisi, yazar: Nailya Ragimbeyli

22. Ramiz Abdullayev - "XXI.Yüzyıl Azerbaycanlı aydınları" ansiklopedisi, 2009

23. Ramiz Abdullayev - "XX / XXI yüzyılın yaratıcı ve zeki insanları" ansiklopedisi, 2010

24. "70'den fazla şarkıcı onun yazdığı şarkıları söyledi" - "Sara-Safura" dergisi, Ekim 2010

25. "Kaçırarak zamanım yok" (röportaj) - "Sara-Safura" dergisi, Kasım 2011

ÖNSÖZ

Ramiz Abdullayev hakkında yazmak dikkat ve sorumluluk gerektirir. Çünkü imzasıyla tanınan bir şair-oyun yazarı-yazardı.

Ramiz Bey şiir, düz yazı ya da drama fark etmez, yetenek ve ustalıkla baş eder. Hayatını işlerine adanmıştır.

Ramiz Bey'in bir sonraki işi olan "Öğretmen" oyunu masadaydı. Okudum ve okudukça keyif alıyorum. Yazarın öğretmenlik mesleğine olan saygısı, bu eserinde öğretmenin kutsal, yüce bir mesleği olduğunu ve bunu ustaca başardığını açıkça göstermektedir.

Oyunun kahramanı Gazanfar öğretmen çok asil, hümanist, cömert ve örnek bir öğretmen olarak okuyucuya sunulmaktadır.

Her bir sanat eseri, birincil kaynağını, "yiyeyeğini" yaşamdan, gerçek insanlardan ve olaylardan alır ve ardından sanatçı, bunları hayal gücü, figüratif düşünce ürünü ile parlatır ve mükemmelleştirir ve okurlara sanatsal imgeler sisteminde ilham verir.

Ramiz Abdullayev'in "Öğretmen" piyesinin teması gerçek hayattan alınmıştır. Oyundaki olaylar gerçek hayatta gerçekleşir.

Ramiz öğretmen eserin başında okuyucuyu beklese de sonunda okuyucusuna manevi zevk veriyor.

Eserde somut gerçekler ve olaylar, beceri ve ustalikle okuyucuya daha canlı ve net bir şekilde aktarılır.

Genel olarak eser, okuyucuya acı kaderle uzlaşma eğilimi aşılamaz, aksine her birimizi cesur ve militan, insancıl, günlük yaşamlarımızda ve davranışlarımızda cömert olmaya çağırır ve çalışmanın bir gün meyve vereceğine güven ve kararlılıkla bizi ikna eder.

Eserin sanatsal değeri, içeriği ve özü hakkında kapsamlı ve detaylı bir şekilde yazmak mümkündür. Sadece güzelliğın işte birlik içinde olduğunu eklemem gerekiyor.

Ramiz Abdullayev "Öğretmen" oyununu ustaca yazdı ve belirli içerik ve anlama, psikolojik yemeğe uygun bir çalışma yarattı. Eserde yazar, okuyucuya düşüncenin gücünü, eğitimsel değerini aşılar.

Eserde etkili, eğitici ve kalp için hoş olan neden ve sonuç arasındaki bağlantıyı açıklayan birçok örnek var.

Umarım Ramiz Abdullayev'in bu eseri okuyucular tarafından beğenilir ve sevgiyle okunur.

Ramiz Abdullayev'e yeni yaratıcı başarılar diliyorum ve sevgili meslektaşına "Kaleminiz keskin, sözleriniz keskin olsun" diyorum.

İlyas Efendi Sadık

Şair-yayıncı.

ÖĞRETMEN (PİYES)

Emekli öğretmen Gazanfar eminin penceresinden dışarı baktı ve çöp kutularının yanında bir çocuğun diğer çocuklar tarafından acımasızca dövüldüğünü görüyor. Buna dayanamayan öğretmen sokağa çıkar ve döven çocuklara kızar.

Gazanfar: Utanmıyorsun, senden küçük bir çocuğu dövüyorsun.

Çocuklar korkuyla uzaklaşır.

Gazanfar: Neden dövüldün? Adın ne?

Samedaga: Benim adım Samedaga. Dövülmemin nedeni, açlıktan atılan bir parça ekmektir.

Gazanfar: Çöpten ekmeği nasıl yersin? Ayrıntılı olarak anlatın. Sana ne oldu?

Samedaga: Baktığımda bana hiçbir şey olmadı elim ayağımda. Ben terk edilmiş bir çocuğum.

Gazanfar: Nerede yaşıyorsun?

Samedaga: Sokakta köpeklerin ve kedilerin kalabileceği bodrum katlarında ben o yerlerdeyim.

Gazanfar: Anne babanız ve akrabalarınız kim, sizi onlara götürebilir miyim?

Samedaga: Ailem bir araba kazasında öldü. Büyükannem beni beş yaşıma kadar tuttu ve öldü. Başka kimse yok.

Gazanfar'ın gözleri yaşlarla doluyor ve derin derin iç çekiyor: - Bakın, hangi gün veya saatte gelirsek gelelim, insanlara işe yaramaz şeyler olarak davranılıyor. Bu küçük, çaresiz çocuklar anne babalarını görmeden hala sokaklarda ve çöplükte sürünüyorlar. Bu tür insanların sayısı her geçen gün artıyor. Tanrım, bana güç ve sabır ver.

Gazanfar: Bu çocuklar da yetim mi kaldı?

Samedaga: Evet.

Gazanfar: Çocuklarını yalvarmaya zorlayanlar olduğunu duydum. Bu durumlar doğru mu?

Samedaga: Evet, bu doğru. Konuşamıyorum, elimi açamıyorum. Elimi nasıl açıp yalvarabilirim? Belki önümde muhtaç yaşıyor. Belki cebindeki son somun ekmeğidir. Belki çocukların baba ve annesi de olsa kötü bir şekil de yaşıyor.

Gazanfar: Aferin! Sen çok zeki bir çocuksun Bu konulara bu şekilde yaklaşmanıza çok semindim. Hiç kimsem yok. Ben de öyle birisiyim Bak, ben o binada yaşıyorum. Gel ve misafirim ol.

Samedaga: Hayır, sana yük olmak istemiyorum. Bir gün kendime bir çözüm bulacağım. Benim birçok hayalim var. Kalbim bana bir gün hayallerimi gerçekleştireceğimi söylüyor. Kalbimin bana ne söylediğini biliyor musun?

Gazanfar: Ne diyor? Çok ilginç.

Samadaga: Sabırlı ol, Tanrı'ya inan, her şey yoluna girecek diyor. Umudum ve umudum Tanrı'dadır.

Gazanfar: Aferin! Artık yalnız değilsin, ben seninleyim. Bugün şans buluşmamızdı, belki de Tanrı'nın bize verdiği en güzel günlerden biriydi.

Samedaga: Bilmiyorum.

Samedaga ve Gazanfar bir süre sessiz kaldı, birbirlerini izlediler ve düşünüyorlardı.

Gazanfar: Ne dersin arkadaş olalım?

Elini Samedaga'ya uzatır. Seminç ve gururla Samanaga, elini Gazanfar öğretmenin avucuna koyar.

Samedaga: Arkadaş olalım.

Gazanfar: Öyleyse bize gidiyoruz. Bakalım evde ne var, ne bulup yiyebiliriz. Ben de açlıktan ölüyorum. (Gülümsüyor)

Samedaga: Bilmiyorum. (Gülümsüyor)

Gazanfar: Hayallerimizi gerçekleştirmek için bir eylem planı yapalım.

Samedaga: Ne diyeceğimi bilmiyorum.

Gazanfar: Hiçbir şey söyleme. Hadi eve gidelim.

İkisi de yavaşça merdivenlerden yukarı ve eve doğru yürürler.

Gazanfar: Bugünden itibaren benimle bu evde yaşayacaksın. Baba oğul gibi.

Samadaga: Benim babam olur musun?

Gazanfar: Evet, istersen. Ben seni evlat edineceğim Okula gidersin. Çalışacak ve harika bir işadamı olacaksın. Hayallerini gerçekleştiriyorsun. Yalnız kalmayı özlemiyorum. Yalnız kalmamı mı istiyorsun

Samedaga: Hayır. Tanrı kimseyi yalnız bırakmaz. Yalnızlık çok korkutucudur. Geceleri hep yalnızlıktan korktum.

Gazanfar: Teşekkür ederim. Akıllı bebeğim.

Samedaga (bebeğimin sözleriyle) hıçkırmaya ve ağlamaya başlar. İlk defa bana ağlayarak "bebeğim" diyorlar. Ciddi misin? Benimle dalga geçmiyor sun değil mi?

Gazanfar: Bu yaşta kimseyi aldatmak benim için doğru değil. (Gülümser ve der)

Samedaga da biraz güven verici öğretmene katılır ve gülümser.

Gazanfar: Odaları tanıyalım. (Odalar etrafına tek tek baktıktan sonra) Bu oda yatak odanız ve salonunuz olacak. (Samedaga'ya bakar) Nasıl? Sevdin mi?

Samedaga: Evet. Bu çok güzel.

Gazanfar: Ellerimizi ve yüzümüzü yıkayalım. Hadi ekmek yiyelim, ben de acıktım. Sonra içeri gir ve güzel bir banyo yap. Mağazaya gidip size yeni kıyafetler alacağız.

Samadaga "Pekala" dedi ve neşeyle zıplamaya başladı.

Gazanfar Öğretmen'in gözleri seminçle doldu. Çocukken aldığı ilk bisiklet için çok mutlu olduğunu hatırlıyor. Çocukluk başka bir dünyadır. O dönemde duygular çok hassas ve güçlüdür. Rüyalar tükenmez. Hızlı büyümek, kendini savunmak, bağımlılıktan hızla çıkmak. Özgür olmak. İstedığı yere, istediği kadar gitmek ...

Gazanfar Hoca Samedaga ile tanıştığı için çok memnun oldu. Bir arkadaş, bir yoldaş buldu, kim bilir, belki Tanrı Samedaga'yı bir oğul olarak gönderdi. Sonuçta hayatta hiçbir şey olmuyor. Ne olursa olsun, her şey Tanrı'nın izniyle olur. Bu bugünün kısmı için yazılmış, diye düşündü kendi kendine.

Samedaga: Aniden yanlış bir şey yaparsam ve bundan hoşlanmazsan bana bağırma. Bana dışarı çıkmmı söyle ve ben gideyim.

Gazanfar: Sana asla bağırmayacağım, merak etme. Her şey iyi olacak. Umarım!

Samadaga: Umarım öyledir!

Öğretmen Gazanfar, Samedaga'nın ellerini ve yüzünü yıkamak için banyoya gitmesine izin verir. Samedaga banyoya gider. Gazanfar masaya mutfaktaki nimetleri koyuyor. Oturur ve Samedaga'nın gelmesini bekler. Samedaga mutfağa girer. Masanın üzerindeki kutsamalara bakarken bayılıyor. Yere düştüğü zaman Gazanfar hızla kollarını kavradı. Koltukta dikkatsizce oturuyor. Yüzmek ve su içmek demektir. Gökte su içtikten sonra Gazanfar hüznüyle öğretmene bakar.

Samedaga: Yememe izin veriyor musunuz?

Gazanfar: Elbette. Onları senin için yaptım. Ye, kahvaltı yap.

Samedaga: Çok teşekkür ederim (aceleyle yemeye başlar).

Gazanfar: Acele etmeyin, yavaş yiyin. Genellikle yemek yemek insanlara zararlıdır.

Samedaga: Başının üstünde (davranışlarından utanır, yavaşça yemeye başlar).

Dolu olduğunda gidip kanepeye oturuyor.

Samedaga: Çok teşekkür ederim. Tanrı sizi korusun ve ruhunuzu sağlıklı tutsun. Bu kalbimin içeriğine ikinci kez yemek yedim.

Gazanfar: Anneannenle ilk kez miydi?

Samedaga: Üç ay önce büyükannem ciddi bir şekilde hastaydı ve ağrıları arttı. Evde yiyecek bir şey

yoktu. Sokaklarda dolaştım ve yeşil pazara girdim. Meyvecilerden yiyecek bir şeyler istedim. Kimse vermedi. Hayal kırıklığına uğramıştım. Aniden açık renkli bir adam yanıma geldi. Pazarlık dolu sepetleri ve yanlarında bir adam vardı ve sonra şoförün o olduğunu öğrendim.

Beyaz saçlı: Sana ne oldu?

Dedim ki: Büyükannem çok hasta. Büyükannem ve ben açlıktan ölüyorua hepimiz.

Beyaz saçlı: Endişelenme. Kalbiniz neyi arzuluyorsa alın, büyükannenize verin, o sizin olsun.

Dedim ki: O halde yardım edeyim. Eşyalarını ben taşıyacağım, onları kendim alacağım.

Beyaz saçlı: Küçük olduğunu, üç kilo taşıyamayacağını söyledi ve taşıtmadı. Cebinden 50 mnat çıkardı ve bana verdi.

Dedim ki: Hayır, alamam. Sonra yardım edeyim.

Beyaz saçlı: Güzel. Sonra sepeti al ve bana yardım et.

Samedaga: Çalışıp eve ekmek götürebileceğim için çok mutluyum. Arabaya bir şeyler koydular ve bana söylediler.

Beyaz saçlı: Sana sorarsam, sözümü tutar mısın?

Samedaga: Elbette.

Beyaz saçlı: O zaman bana elini ver. Erkekler gibi konuştuk.

Samedaga: Evet.

Beyaz saçlı: Şimdi bu arabada şoförümle oturuyorsunuz.

Zaten numaramı kaybettim.

Öğretmen bebeği dinlerken gözleri yaşlarla doldu ve kalbi kafeste çarptı. İlahi, ne kadar acı çetti.

Gazanfar: Samedaga'yı bana getirdiğiniz için şükürler olsun. Bize kendin yardım et.

Samadaga: Benimle senin gibi biriyle tanıştığı için çok minnettarım. Bir gün iyiliklerin için sana iki katını ödeyeceğim.

Gazanfar: Çok yaşa. Hiçbir şeye ihtiyacım olmayacak. Senin için ne yaparsam yapayım özgür olacak. Bana iyi okuyacağına söz ver.

Samedaga: Söz veriyorum. Okuyabilirim ve yazabilirim. Büyükannem okulda öğretmendi. Bana yazmayı, okumayı ve hesaplamayı öğretti. Söz veriyorum mükemmel olacağım.

Gazanfar: Sana çok inanıyorum. Maşallah çok yüksek bir konuşma becerisine sahiptir.

Samedaga: Bana inandığınız için çok teşekkür ederim. İnşallah tüm umutlarınızı karşılayacağım!

Gazanfar: Umarım öyledir!

Samedaga uyuyor. Gazanfar öğretmen Samadağa'yı dikkatsizce kanepesinden aldı, kollarını ona doladı ve yatağına koydu. Ceketini çıkardığında sefeliye sarılı belgeler koltuk altı cebinden düşer. Anne-baba ve büyükanne ve büyükbabaların fotoğrafı, kimlik kartı, anne ve baba ölüm belgesi, anneannenin ölüm belgesi ve doğum belgesi ortaya çıkar. Gazanfar hoca çok mutlu.

Gazanfar: Neyse ki bu zeki çocuk belgelerini kaybetmedi. Kendisine sakladı. Okul için belgelerin hazırlanması için her şey var (çok mutlu).

Gazanfar telefonu kaldırıyor ve eskiden öğretmenlik yapan ve şimdi büyük bir mahallede savcı olarak çalışan Vahid Muallim'i arıyor.

Gazanfar: Merhaba, nasılsın?

Vahid: Çok teşekkürler sevgili öğretmenim.

Gazanfar: Senin için bir işim var. Yardıma ihtiyacım var.

Vahid: Hayatımızda bir kurbansınız hocam. Benim için büyük bir şeref olacak.

Gazanfar: 6 yaşında bir oğlum olduğu için şanslıydım. Onu sokaktan eve davet ettim. O çok zeki bir çocuk. Tüm hayatımı ona adamak istiyorum. Bu çocuğu evlat edinmeme yardım et. Tüm belgeler ellerinde. Size belgelerin bir kopyasını gönderebilirim. Ayrıca doğruluğunu da kontrol edin.

Vahid: Üstüne üstlük hocam. Belgeleri gönderin. Elimden geleni kesinlikle çözeceğim.

Gazanfar: Senin için umarım. Yardım et Vahid.

Vahid: Üstüne üstlük hocam. Sadece sipariş verirseniz, her şey yoluna girecek.

Gazanfar öğretmen telefonu tekrar açar ve belgeleri kopyalar. Vahid bunu öğretmene gönderir. Paltosuyla dışarı çıkıyor, kapıyı kapatıyor ve binanın zemin katında bulunan süpermarketin çocuk bölümüne giriyor. Gazanfar, öğretmeni gören satıcıların etrafında toplanıyor.

Gazanfar: Kızlar, 6 yaşındaki bir erkek çocuk için iç çamaşırı, ayakkabı ve gömlek seçmeme yardım edin. Birinci sınıf için kitaplara da ihtiyacımız var.

Satıcılar oradan oraya koşarak istediklerini sandalyede oturan Gazanfar'a getirdiler, her şeyi aldıktan sonra beğenmediklerini başkalarının yerine koydular.

Gazanfar: Birdenbire bir 'BMW' araba oyuncuğu ve bir tren istiyorum.

Seçtiğini ödüyor ve piyasa çalışanlarının yardımıyla satın aldığını eve getiriyor.

Gazanfar: (Samadagha'ya bakar) Hayatıma hoş geldin güzel oğlum.

Mutfağa giderken neşeyle kendisine çay döküyor. Bu sırada telefon çalıyor. Desteği kaldırarak.

Gazanfar: Evet.

Vahid: Çok tatlı öğretmenim. Araştırıyordum. Belgeler doğru. Gerçekten yalnızdı. Eskiden Sovetsky olarak bilinen bölgede doğdu ve yaşadı. Daha sonra anneannesinin hayatında evler yıkıldı ve anlaşmayla para ödendi. Mashtaga Lahij, bahçe masifindeki bahçeli evlerde kayıtlıdır. Bahçeler kalır. Üç odalı daire çocuğun adına devredildi. Belediyeden kontrol etmesi için bir kişi gönderdim. Başka bilgi varsa size söyleyeceğim.

Gazanfar: Her şeyi anladım. Bir çocuğu evlat edinebilir miyim?

Birim: Başvuru, başvuru sahibi ve çocuk tarafından onaylanmalıdır. Ancak sorun yok.

Gazanfar: Ben akıllı bir öğrenciyim. Çok teşekkür ederim. Tanrı seni korusun. Amin!

Vahid: Seninle paylaşıyorum. Bizim görevimiz. Ne kadar yaparsam yapayım, bana verdiğin bilgi ve deneyimin bir yüzdesi olacak. Tanrı sizi korusun sevgili ve değerli öğretmenim.

Bugün Gazanfar öğretmen için en mutlu günlerden biriydi. Sanki bütün hayatı boyunca katlandığı acı ve ıstırap bugün sona eriyordu. Hayatının yeni sayfasında yeni bir hayat, yeni mutlu günler umuyordu.

Geçmişe biraz hayal gücüyle bakıyor. Yatılı okula terk edildi ve kimse onu görmeye gelmedi. Yatılı okuldan mezun olduktan sonra üniversitede okudu ve bir yurttta yaşadı. Bir kıza aşık oldu ve sonunda evlendi. Doğumda bir çocuğunu ve eşin kaybetti. Bundan 30 yıl asla kimseyi sevmedim. Yine hayatının başlangıcı ve son yıllarda yalnız yaşamak bir filmidir.

Gazanfar: Sana ne oldu, rüya mı gördün?

Samedaga: Evet. Güzel bir bahçede yürüdüğümü gördüm. Orada, büyük bir havuzun önünden geçerken, kaydı ve suya düştüm ve boğuldum.

Gazanfar: Bu rüya açıklıktır. Her şeyin yoluna gireceğinin bir işaretidir. Gel de senin için ne aldığımı gör.

Yavaş yavaş bir sonraki odaya geçerler.

Gazanfar: Bütün bunlar senin için, kıyafet ve okul malzemeleri. İnşallah, bu yıl birinci sınıfa gitmelisin.

Samedaga: (sevinçle) Bütün bunlar benim için.

Gazanfar: Evet, hepsi senin.

Samedaga: Büyükannem de bu yıl okula gideceğimi söyledi (biraz farkla). Büyükannem vefat ettikten sonra sokaklarda yürüdükten sonra bunun hayatımın sonu olduğunu anladım. Artık okula gidip ders çalıştığım için şanslı değildim.

Gazanfar: Görüyorsun, kaderin de senin kadar güzel. Şimdi tuvalete git ve sana aldığım kıyafetleri giy.

Samedaga: Güzel. Banyoyu nasıl kullanırım? Bilmiyorum.

Gazanfar: Buraya gel, sana yardım edeceğim.

Öğretmen Gazanfar, Samedaga'ya banyoda yardım eder ve onu yıkar.

Gazanfar: Şimdi güzel bir bebeksin. Gel kıyafet giy, iyi bir adam ol.

Öğretmen Gazanfar ayrıca Samadagha'nın kıyafet giymesine yardım eder. Elbiselerini giydikten sonra aynaya gidip kendine baktı.

Samedaga: Aaa, benim (dil kekemeleri).

Gazanfar: Sana ne oldu? Tabii ki sensin. Tanrı seni korusun. Yarın okul belgelerini hazırlamak için birkaç yere gideceğiz. Umarım her şey yoluna girecek.

Samadaga: Umarım öyledir! Bugün benim için yaptığın iyiliği asla unutmayacağım. Sana 100 kat daha fazla iyilik yapacağım.

Gazanfar: Bedavaya yapıyorum. Kendimi Tanrı'ya borçluyum sevgili oğlum.

Samedaga: Bana yine "oğlum" dedin (gözleri parlıyor).

Gazanfar: Evet. Seni evlat edinmek istiyorum. Belli belgelerin hazırlanması için izniniz gereklidir. Ne dersin? Oğlum olmak istiyor musun

Samedaga: (bir an duraklar) Evet. Baba, katılıyorum.

Gazanfar kalkarken, öğretmenin bacaklarına sarılır.

Gazanfar onu kaldırır, ona sarılır ve onu öper.

Gazanfar: Oğlum, hayatıma hoşgeldin.

Samedaga: Baba, hoşgeldin.

Tek bir ofiste otururken hayal kurar. Geçmiş okul yıllarını hatırlıyor. Gazanfar bir okul müdürü olmasına rağmen gerektiğinde başka dersler de öğretti. Bir gün sınıf arkadaşlarımıza beyaz çarşaf dağıtıldı. Gazanfar öğretmen sınıfa girdi. Öğrenciler ayağa kalktı ve onu selamlamak için oturdu.

Gazanfar: Önünüzdeki beyaz çarşaf size gelecekte kim olduğunuzu, yani hangi mesleği sürdürmek istediğinizi söyleyecektir. Bunun için ne yapmalısınız?

Öğrenciler: Yazmalıyız.

Gazanfar: Evet. Herkesin en sevdiği ve seçtiği meslek hakkında yazmasına izin verin.

O sıralarda Vahid'in yazdığı deneme Gazazanfar hocanın dikkatini çekti. Bir sonraki ders sırasında.

Gazanfar: Vahid, ayağa kalk.

Vahid biraz tereddüt ve endişeyle ayağa kalktı

Vahid: Evet öğretmenim.

Gazanfar: Her birinizin sanat seçimine saygı duyuyorum. Kendinizi hangi meslekte görmek istediğiniz ilginç ve çok güzel. Savcı olmak istiyorsun.

Vahid: Evet öğretmenim.

Gazanfar: Savcı olmanın en zor ve sorumlu meslek olduğunu muhtemelen duymuşsunuzdur. Neden savcı olunur?

Vahid: Hayalim, devletimizin güçlendirilmesi, hukukun üstünlüğünün korunması, halkımıza adaletle hizmet edilmesi için tavsiyelerimi vermek.

Gazanfar: Aferin. Bu seçimi sen yaptın. İş kelimesinin ustası olun. İşleri adım adım ilerletin ve soruna çok fazla odaklanmamaya çalışın. Ben sana çok inanıyorum

Vahid: Üstüne üstlük hocam.

Vahid'in seçtiği mesleğe olan saygısı ve öğretmenine verdiği söz her zaman kulaklarına yankılandı: "Söz verdin ve bunu haysiyetle yapmalısın ve hak ettiğin yeri almalısın!"

Yıllar geçtikçe Vahid kalbindeki rüya ile büyüdü. Bu mesleği daha çok sevdi. Üniversitenin hukuk fakültesine kabul edilmesi Gazanfar hocasını çok sevindirdi. Ne zaman.

Gazanfar: Senin kadar akıllı ve sözüne sadık bir öğrencim olduğu için çok mutlu bir öğretmenim. Ne dediysen yaptın. Teşekkür ederim. Yolun % 50'sini aştiniz. Yine de 100 olmak için % 50'yi geçmen gerekiyor. Sana inanıyorum. Savcı olmalısın.

Vahid: Sana söz verdim. Bir hedef belirledim. Umuyorum ki, kesinlikle olacağım.

Gazanfar: Umarım öyledir!

Vahid'in günleri bir film kaseti gibi gözlerinin önünden geçer. Telefon şu anda çalıyor. Bölge polis şefi Nariman'dı.

Nariman: Merhaba Vahid hoca. İlçenin sınır bölgesinde kaçakçılarla polis arasında çatışma yaşıyor. Bilginiz için buradayım dedim.

Vahid: Şu anda gidiyorum ve sana yardım etmeye geliyorum.

Vahid: (asistanına) Acil durum silahları için hazırlanın, sınır bölgesine gidelim.

Vahid ve birkaç savcı arabalarda oturdu ve polis şefinin söylediklerini söyledi

Geri bildirim gönder Geçmiş

Kaydedilenler

Katkıda bulunun

Bayan Solmaz, Samedaga'nın belgelerinin bir kopyasını saklamaktadır. Gazanfar ayrıca öğretmenin onayını alır.

Gazanfar: Teşekkür ederim (söyler ve kalkar).

Solmaz: Teşekkürler sevgili öğretmenim.

Gazanfar: Şimdi nereye gitmeliyiz?

Samedaga: Nerede?

Gazanfar: TV kulesine. Oradan tüm şehri görmek için.

Samedaga: Çok mu uzak?

Gazanfar: Hayır. Neden sordun?

Samedaga: Eve gitmek istiyorum. Ben başka bir şey istemiyorum.

Gazanfar: O zaman eve gidelim.

Mahalleye vardıklarında arabayı garaja bırakıp eve gidiyorlar.

Gazanfar: Seni eğlence yerlerine götürmek istedim.

Samedaga: Hayır. Ben okumak istiyorum. Çok okumak istiyorum Her şeyi öğrenmek istiyorum

Gazanfar: (içten sevinir) Pekala, dediğin gibi olsun.

Eve girerler.

Ertesi gün, Bay Gazanfar ve Bay Samadagha, kayıt olmak ve belgeleri kontrol etmek için yürütme gücüne ve oradan da 1 Nolu özel psikoloji hastanesine gittiler. Tüm işlerini yaptıktan sonra eve dönerler.

* * *

Öğretmen çağrılır.

Doktor: Affedersiniz öğretmen Gazanfar, siz misiniz?

Gazanfar: Evet, öyleyim.

Doktor: Vahid adında bir tanıdık var mı?

Gazanfar: Evet. Benim öğrencimdi. Şimdi bölge SAVCISI.

Doktor: Lütfen bu hastaneye gelin. Size hastanenin adını ve adresini SMS ile göndereceğim.

Gazanfar: Ne oldu? Beni endişelendirdin

Doktor: Merak etmeyin. Lütfen gel.

Gazanfar: Güzel. Geliyorum. (SMS okur ve Samedaga'ya bakar). Diyelim ki bir yer var. Sonra eve geliyoruz.

Samedaga: Güzel.

Gazanfar: (endişeli) Ne oldu acaba?

Samadaga: Umarım her şey yoluna girer.

Hastaneye vardıklarında arabadan inip içeri girdiler. Doktor çağırın.

Gazanfar: Buradayım, alt kattayım.

Doktor: Şimdi sizinle tanışıyorlar.

Hemşire: Öğretmen Gazanfar, siz misiniz?

Gazanfar: Evet.

Hemşire: Benimle gelin.

Doktorun odasına girerler.

Doktor: Lütfen öğretmen Gazanfar, oturun.

Gazanfar: Beni öyle bir endişeyle öyle bir yere çağırdın ki oturmayayım. Bana ne olduğunu anlat.

Doktor: Hadi, iyi dalgıç. Vahid Muallim vuruldu ve durumu kritik. Adınızdaki sabaha kadar bahsetti: Gazanfar muallim, Gazanfar muallim ...

Gazanfar: Ne (bayılır ve yere düşer).

Samedaga korku içinde ağlıyor.

Samedaga: Baba, sana ne oldu baba!

Bir doktor ve bir hemşireden gerekli yardımı aldıktan sonra iyileşir.

Gazanfar: Beni ona götür.

Samedaga: Baba korkma ben seninleyim. Her şey iyi olacak.

Birimin yattığı koğuşa girerler. Gazanfar, Vahid'in elini gözyaşları içinde göğsüne koyar. Samedaga da diğer elini tutuyor.

Gazanfar: Ayıl, Vahid. Ben Gazanfar'ım. Canım uyan. Yanımda kimi getirdiğime bir bak. Samedaga da burada.

Samadaga küçük elleriyle Vahid'in yüzünü tutuyor.

Samadaga: Tanrım, Vahid'e yardım et. Onu bizden ayırmayın. İyileştir onu. Al ömrümü birimi canlı tutun. Çünkü Gazanfar öğretmen onunla nefes alıyor ve onunla gurur duyuyor. Bize onurumuzu geri verin.

Bu sırada Vahid'in gözlerinden yaşlar akar. Gözlerini açar. Doktorlar bu mucizeden çok memnun olur. Herkes mutludur.

Gazanfar: Oğlum, Allah dualarınızı işitti.

Doktor: İki gün komada kaldı. Adından bahsetti ilk gün. Operasyondan sonra tamamen sessiz kaldı. Umudumuzu tamamen kaybettik.

Gazanfar: (Samadagha'ya bakarken) Allah çocukları çok sever. Çünkü saf kalpleri var. Duaları büyüklere göre daha çabuk cevaplanır. Bu, Samadaga'nın duasının sonucudur.

Gazanfar diğer eliyle Samedaga'yı çağırdı ve onu öptü.

Bu noktada odaya beyaz saçlı bir adam girer. Gazanfar arkasını döndüğünde Ramiz'in gözlerini gördü. Ramiz Vahid, öğretmenin en yakın arkadaşlarından biriydi. Herkese saygılar.

Doktor: (Ramiz'e seslenir) Gözlerin aydın, kardeşin gözlerini açtı.

Ramiz: Çok teşekkür ederim (elini uzatır ve Gazanfar ile görüşür).

Samedaga: Seni tanıyorum. Bunu sensiz söyleyerek Ramiz'e sarılıyor.

Ramiz: Evet öyleyim. Seni çok aradık ama bulamadık. Tanışmış olmamız güzel.

Gazanfar: Yeşil pazarda gördünüz mü?

Samedaga: Evet baba. Bu, konuştuğum, elimi tutan, bir süre yaşayan, hayatı seven, umutlarımı destekleyen adam!

Gazanfar: Bana güzel biri olmaktan çok bahsetti.

Ramiz: Gıyaben de olsa Vahid Muallim senden çok bahsetti. Umarım Tanrı, kardeşim Vahid'i de iyileştirir.

Gazanfar: Allah bu küçük çocuğu bana hediye olarak gönderecekti (Samadağa'yı gösterelim). Samedaga'yı evlat edineceğim.

Ramiz: Onu ilk gördüğümde sıra dışı bir çocuk olduğunu hissettim. Tanrı kutsasın. İkinize de yardım

___ÖĞRETMEN ve 99 KARDEŞ (PİYES)_____

edin. İyi çalışırsan, büyüdüğümde seni şirketime kabul ederim. Birlikte çalışıyoruz (gülümsüyor).

Gazanfar: (Samadagha'ya) O zaten iş başında (gülümsüyor).

Samedaga: İyi çalışacağım, okulda örnek bir öğrenci olacağım.

Ramiz: Aman ne güzel!

Gazanfar: Umarım öyledir!

O anda Vahid'den bir çatırtı sesi gelir. Herkes sessiz ve Vahid'e bakıyor. Elini salladı ve Samedaga'ya yaklaşmasını işaret etti. Gazanfar Muallim'in Vahid'e yaklaşımı

Gazanfar: Kızım Gazanfar öğretmen.

Aysel kapıyı açtı.

Aysel: Hoş geldiniz, Gazanfar öğretmen (ve diğerlerini selamlar).

Loghman: Her zaman gelirsiniz.

Gazanfar: Hep gelmemizi isteyip istemediğiniz bugün (şakayla) bilinecek.

Loghman: Bu kelime nedir Gazanfar hoca? Her zaman gözümüzün önünde bir yerin var.

Eve davet edilirler ve oturma odasında otururlar. Gazanfar öğretmen emin temiz ve düzenli olmasını sever.

Gazanfar: Evde bir kadının olması eve sıcaklık ve güzellik getirir. Ya da bizim gibi her yere uçar ve der (Samadaĝa'ya gülümser).

Vahid: Sen ve ben buraya düzenli bir stok almaya geldik (gülümseyerek).

Gazanfar: Tanrım, her Şeyi bilmeme raĝmen, bugün bilmediĝim çok zor bir konuya çözüm bulmak için buradayız.

Lokman: Hadi gel. Ne olursa olsun size yardım edeceĝiz.

Gazanfar: O halde çok fazla gecikmeyelim. Oĝlum Samedaga'ya kızınız Gulara için bir elçi gönderdik. Ne dersin?

Loghman: (Kendini kaybederek) Bu sorunun cevabını Gulara'ya soralım. Bakalım ne diyecek.

Gazanfar: Hadi sor. Evet diyeceĝini biliyorum (gülümsüyor).

Loghman: Evet? Varsın olsun. (Aysel) Bir sorun. Bak ne diyecek.

Aysel yan odaya gider, bir süre sonra geri döner ve Aysel'in sözlerini Loghman'ın kulaĝına fısıldar. Gazanfar ve diĝerleri bu hamle konusunda endişeli.

Gazanfar: Görünüşe göre sen ve kocan beni öldürmek istiyorsunuz.

Loghman: Haklısın. Evet.

Gazanfar: Bu nasıl? Öldürmek?

Loghman: Tanrı korusun. Kızımız da aynı fikirde. Evet, yanıtladı.

Gazanfar: Allah adına, sözlerin beni o dünyaya götürdü. Çok teşekkür ederim Tanrım! (ellerini gökyüzüne kaldırarak).

Gazanfar: Çayımızı kızımız getirsin.

Aysel yan odaya gidiyor ve kızı Gulara ile dönüp içeri giriyor. Yüzünde bir gülümseme, gözlerinde neşe ve ellerinde hayatının başlangıcı olan tatlı çay. Dışarıda oturup çayları oturanlara sunuyor.

Gazanfar: (Gulara'ya) Sana ruhumun bir parçası olan oğlum Samedaga'yı emanet edeceğim.

Samedaga ve Gulara'yı yanına çağırarak her ikisinin ellerini birleştirir.

Gazanfar: Sizin mutluluğunuz, bizim mutluluğumuz demektir. Bu mutluluğu bizden almayın. Tanrı seni korusun.

Vahid: Tanrı seni korusun.

Solmaz: Tanrı sizi korusun. Umarım bir oğlun ve kızın olur!

Bugün Gazanfar hoca için en güzel günlerden biri olarak anılıyor. Babasız, annesiz, yalnız bir yetim olarak sevdiği kızın yaşadığı evin kapısını çalması Ailesine “Kızınızi seviyorum ve onunla evlenmek istiyorum”

demesi. Boynunu büküyor ve yalvaran bakışlarla, arzusunu söylemesi. Gözleri yaşıyor. Bu gözyaşlarında hem keder hem de neşeyle karışık akmasını hatırlıyor. Her gece ellerini göğe kaldırdı, Tanrı'ya dua etti ve başlangıcın yalnız olmasını ve sonun tam bir aile olmasını diledi.

Gazanfar: Tanrıya şükür, bugünü bana gösterdin. Çok teşekkür ederim. Sana inanmayanlar lanet olsun. Bugün mutluyum. Bu rüyaya ulaştım.

Vahid: Güzel günler hala önümüzde, umarım!

Solmaz: Mutluluğu hak ediyorsunuz sevgili hocam.

Bir süre oturduktan sonra herkes işe gider ...

* * *

Yıllar sonra Samadağa ve Gulara güzel bir oğlu oldu. Seyidağa adını verdiler. Gazanfer hoca çocuktan bir adım bile uzaklaşmıyor. Ona öz babalık ilgisi gösteriyor. Hatta zamanı geldiğinde torununu bile savunuyor. Küçük Seyid, büyükbabasından ayrı uyumaz. Yiyorlar, seviyorlar ve birlikte koşuyorlar. Bir gün Gazanfar öğretmen beş yaşındaki torununu sorar.

Gazanfar: Büyüyünce ne olacaksınız?

Seyidagha: Babacan senin gibi ÖĞRETMEN olmak istiyorum !!!

99 KARDEŞ

(PİYES)

ÖNSÖZ

Önsözün yazarı:

Maarifa HACIYEVA,

Filoloji Bilimleri Doktoru, Profesör

Ramiz Abdullayev, her zaman yaratıcılık arayan bir sanatçı. Bu arayışta, tatlı aşk sözlerindeki şiirleri, incelikli lirik şiirleri, "İşadamı", "Çıkış yolu yoktur" komedileri ile anavatan topraklarında yaşayan vatandaşları onun konusu oluyor. Zamana ayak uyduran Ramiz Abdullayev, toplumun ahlaki sorunlarından birine ithafen daha modern bir konu olan "99 Kardeş" üzerine bir piyes yazdı.

İnsanların iç dünyasına nüfuz ederek, manevi dünyalarını anlayarak, insan maneviyatının psikolojik şoklarını yazıp ifade ederek, modern sanattaki ağırlığını ve geçerliliğini korur. Bu açıdan Ramiz Abdullayev'in "99 Kardeş" piyesinin ana çizgisi, eserin kahramanlarının iç dünyasındaki ilerlemeleri, aralarındaki ilişkiye dayanıyor. Uyduruyor.

Yazar, toplumdaki nezaket sembolü olan soylu insanların ahlaki acılarını ve heyecanını psikolojik olarak ikna edici bir şekilde tasvir ederek prototiplerini canlandırmaya ve onların asaletlerini ve nezaketlerini vurgulayan sanatsal bir örnek oluşturmaya çalıştı.

Eserin içeriği şu şekildedir:

Uzun yıllar sonra zengin bir ailenin çocuğu doğar. Sevinçleri sınır tanımayan ebeveynler Natik ve Meryem, çocuklarının dilsiz ve sağır olduklarını belli bir yaşta fark ederler. Hiçbir tedavinin işe yaramadığını gören aile, çocuklarının kaderini uzman profesör Nazım Muallim'e bağladı. Mükemmel bir psikolog olan Nazım Muallim, aynı zamanda mükemmel bir karate uzmanı ve sporcudur. İki yaşından itibaren Ramiz'e karate sırlarını öğretti, onu spor, okuryazarlık ve eğitimle meşgul etti ve onu güzel bir insan, zeki bir çocuk, toplum ve aile için sağlıklı bir vatandaş olarak yetiştirdi. Anne ve babasının sevgisiyle çevrili olan Ramiz, konuşmasa ve insanları duymasa da anne babasını mutlu ve toplum için faydalı kılan genç bir adam olarak büyür.

Eserin adı "99 kardeş". Muhtemelen dünyada hiç kimsenin 99 kardeşi yoktu. Fakat Ramiz çocukken ne istedikleri soruldu ve 99 kardeş ve küçük bir kasaba istediğini söyledi.

Eserin yazarı sembolik olarak 99 sayısını, bu güzel isimlerle dua edilmesi tavsiye edilen 99 Tanrı ismi olduğunu belirtmek için kullanır. Er-Rahman tüm canlılara iyilik ve merhamet olarak adlandırılır, Er-Rahim: şefkatlidir, El-Hâlık: her şeyin Yaratıcısıdır, El-Alim: Her Şeyi Bilendir, El-Hakim: Eksiksiz ve tam olan. Es-Sabûr: çok sabırlı güzel isimlerden biridir ve El-

Vâhid: özünde ve hükümlerinde benzersiz tek olan bu güzel isimlerden biridir.

Çalışmanın bir noktasında Ramiz (el hareketi ile) "Tanrı'nın 99 ismi var, bu yüzden öyle olmasını istedim" diyor.

Ramiz'in babası Natik, oğlunun dileğini yerine getirmek için Tanrı'nın, oğlu gibi dünyanın farklı yerlerinde yaşayan 99 dilsiz ve sağır çocuğu toplamasına, onlara bakıp onları büyütmesine izin vermesi için dua ediyor. Tanrı onlara rızık versin ve kutsasın. Profesör Nazım Bey'in yetiştirilmesi ve eğitimi, Natik ve kardeşi Muhammed'in yardımı ile Meryem Ana'nın şefkati Ramiz gibi 99 mükemmel kardeş topluluğuna sunulmaktadır.

Oyunun ilk bölümünde Ramiz, 99 kardeşin dileklerini yerine getiriyor. Küçük bir şehir arzusu, muhtemelen eserin ikinci bölümünde yazarın hayal gücüne yazılacaktır. Yıkılmış, ancak insanların nezaketi sayesinde yoktan var olan ideal bir şehir ...

Hayırsever ve asil bir ailenin temsilcileri olan Muhammed, Natik, Meryem, Ramiz ve Profesör Nazım'ın şahsında yazar, köklü bir ulusal düşünceden, halkımızın karakterindeki parlak, saf bir ahlaktan doğmuştur. Toplumu gerçek hayatta daha fazla göstermeye ve gelişmeye, insanları iyiliklere çağırmaya ilham veren niteliklerin sanatsal bir örneğini yarattı.

Bu eserde şiir ve dramaturji organik bir birlik içindedir. Yapıtın maya ve anlam dünyası, insanın ruhsal ve psikolojik dünyasının saflığından türetilmiştir.

Fikirler arası yoğun mücadele, yani haram-helal, emek-hırsızlık, topluma verilen manevi darbe ve bu darbeye karşı mücadele, partiler arası mücadeleden çok yeni bir fikrin zaferiyle sonuçlanır. Bu, hakikatin ve gücün zaferi, gücün hakikat üzerindeki zaferidir.

Ramiz Abdullayev, her iki konak örneğini eserinde konuya dönüştürüyor. Biri aileye hizmet etmek için inşa edilmiş bir nezaket örneği, diğeri ise suçla hizmet etmek için inşa edilmiş bir köşk. Elbette, totaliter Sovyet rejimi sırasında, bu tür mülklere sahip olan insanlar vardı, ancak onları net bir sanat eserine dönüştürmek imkansızdı. Çünkü ikisinin de arkasında bir suç olduğu yazılmalıydı.

Meselelerini nezaket örneğine dönüştürmek isteyen Ramiz Abdullayev'in çalışmalarının yorum ve analiz ihtiyacına da dikkat çekmek isterim. İlginç bir sonla, çok dizili bir TV şovuyla ve çocuklar için biten bu eserden yola çıkarak.

99 KARDEŞ

(PİYES)

BAKÜ - 2017

Çok müreffeh bir ailenin uzun yıllardır özlemini çektikleri çocuk payı, bugün bu aileye sevincini yaşatmıştır. Natık'ın kardeşi Muhammed de çok sevindi.

Natık - Tanrıya şükür, bugün evladımı göreceğim. Kollarımın üstünde neslimin devamna, devletimin sahibine, sevinç gözyaşlarıyla bakacağım. Teşekkürler Allah'ım!

Muhammed - Kardeş, Allah dualarını duydu ve sana bir oğul verdi.

Natık - Evet kardeşim, Allah'a şükür.

Hemşire Natık'e yaklaştı ve ona kucağında tuttuğu çocuğu taktim etti. Kardeşlerin sevincinin gürültüsü havayı doldurdu. Muhammed parayı cebinden çıkarıp bebeğe ve hemşireye döktü. Bu sırada doktor yaklaşarak

Doktor - Seni anlıyorum, yıllardır beklediğin neşe bu. Ancak, bu tür eylemler burada yasaktır.

Kardeşler doktordan özür diledi

Natık - Muhammed kardeşim, eve gidelim.

Muhammed - Evet, gidelim.

Arabada otururlar, yol boyunca kayıt cihazına yeni şarkılardan oluşan bir disk koyarlar ve şarkıyı mutlu bir şekilde tekrar ederler. Evin önünde arabadan inip eve girerler. Masada bereketlerle süslenmiş bir masanın arkasında oturuyorlar. Hizmetçiler şurubu nazikçe kaselere eliyorlar.

Muhammed - Hatip çocuğa ne isim vereceksiniz?

Natık - Eşimle konuştuk. Ona babamız Ramiz'in adını vereceğiz.

Muhammed - Aman Allah'ım, kalplerimiz birdir. Biliyor musun kardeşim, kaç gündü, ona bu ismi vermeni isterdim. Neyse ki beğendim. Kızlarım var, oğlum henüz yok. Bu kardeşime nasip oldu. Şükür!

Natık - Evet kardeşim. Uzun yıllar çocuk özlemi bize ailemizde umutla yaşamayı öğretti.

Muhammed - Dur, şöminenin önüne oturalım.

İkisi de rahat koltuklarda oturup şöminede yanan ateşin şafağını seyrediyorlar.

Natık - Adam bu ateşte ısrar ediyor. İlk başta narin ve ince olurlar, sonra daha kalın ve parlak olurlar. Sonra zayıflar ve kül olur. Bu, dışarıdan bir insanın hayatının görünür bir örneğiydi.

Muhammed - Evet kardeşim. Allah'ın bize verdiği hayatı yaşamalı ve değer vermeliyiz, böylece daha sonra pişmanlık acısını çekmeyelim.

Natık - (Telefondaki numaraları çevirir ve hastaneyi arar) - Doktoru affedin, mümkünse eşimle konuşacağım, söyleyecek bir sözüm var, tebrikler.

Doktor - Elbette bekle bir dakika, seni arayacağız.

Birkaç dakika sonra doktor aradı: - Buyurun.

Natık - Merhaba sevgilim tebrik ediyorum! Nasılsın?

Meryem - Allah'a şükür iyiyim, seni çok seviyorum.

Natık - Neyse ki, umut lambamız geldi. Bence bugün hayatımızın ve mutluluğumuzun en yüksek zirvesi.

Meryem - Evet canım. Çocuğun adı Ramiz mi olacak? Babanın adı.

Natık - Evet, sevgilim Ramiz. Muhammed benimleydi, merhaba dedi ve bu ismi seçmişti.

Meryem - Çok teşekkür ederim. Benim de selamlarımı ilet. Teşekkürler hayatım. Fazla konuşturuyorlar.

Natık - Evet canım. Bu güzel evin kenarından sağlıklı oğlumla gel. Bu günü dört gözle bekliyorum. Amin.

Meryem - Amin.

Muhammed - Kardeşim ben de gittim, sen dinlen, kaç saat ayakta durmaktan bıktın, inşallah görüşürüz. Evet, hizmetiniz varsa arayın.

Natık: Evet kardeşim.- (Muhammed'i kapıya söyleyip götürür).

Muhammed arabaya bindi ve mutlu bir şekilde yola çıktı.

Natık hevesle oğlunun ve eşinin doğum servisinden dönmesini bekler. Akrabaları arar. Ramiz'in eve geldiği günü kutlamak, fedakarlık yapmak, sevincini arkadaşları ve akrabaları ile paylaşmak istiyor. Günler birer birer geçiyor. Nihayet gün gelir. Ramiz, doğum hastanesinden büyük bir ihtişamla getirilir ve kurban kesilir. Herkes mutludur.

Meryem - Allah'ım bu ne güzel süslü bir hazırlık!

Natık - Canım, çocuğumuz geldi, çocuğumuz Ramiz. Seni çok seviyorum.

Meryem - Ben de. Çok teşekkür ederim.

Natık - Sevgili dostlar ve akrabalar, bugün neşenin sınırı yok. Her birinize teşekkür ederim. Hoşgeldiniz.

Arkadaşlar ve akrabalar tebriklerini ifade etmek için Natike ve Meryemam'e yaklaştı. Misafirlere veda ettikten sonra güzel bir gece geçirin. Meryem ve Natık, Ramiz'in odasına gelirler, ona dikkatle bakarlar ve

Ramiz'e aşklarını bir gülümseme ile ifade ederler. Mutlu günler birbirinin yerini almaya başlar.

Ramiz iki yaşındayken, çocuğun konuşma ve işitme engelli olduğu tespit edildi. Psikolog ve doktorların tedavisi işe yaramıyor. Bu nedenle Natık, Nazım adlı bu alanda bir profesöre müracaat etti. Ramiz'e dilsiz dilinde hareketler öğretmesini ve ona sürekli özenle yaşayarak, hayat yaşama şeklini öğretmesini ister. Nazım da aynı fikirde. Nazım, büyük bir psikolog ve öğretmen olmasının yanı sıra, büyük bir karate uzmanı ve sporcuydu. Nazım çocuk gibi Ramiz'in sevdiği şekilde davranır, yavaş yavaş kendi kendine yeter hale gelir. Ve muhabbetini kazanır.

Ramiz iki yaşına geldiğinde, çocukta konuşma ve işitme kusurları olduğu anlaşılır. Psikoloğlar ve hekimlerin mücadelesi bir netice vermez. Bu sebepten Natık, bu durum üzerine, Nazım adında bir profesöre müracat eder. Ramiz'e lal dilinde hareketler öğretmesini ve daima ona, saygı ile yaşayarak hayatta yaşama tarzını öğretmesini ister. Nazım razı olur. Nazım güzel psikoloğ ve öğretmen olmaktan başka, bir de karate idman üzere güzel mütehasıs ve sporcudur. Nazım çocuk gibi Ramizin sevdiği hareketlerle hareket eder, tercihen kendini çocuğa öğreterek muhabbetini kazanır. Ramiz karateye olan hevesi günbegün Nazımə bağılığını artır. Yıllar geçtikçe, Ramiz lal hareketleri öğrenir. Evde ki, herkes Natık, Meryem ve Muhammed hizmetçilerinde hepsi. Bu hareket ve işaretlerle birbiri

ilə davranır. Hiç kimse Ramiz'in yanında konuşmuyor. Nazim harfleri yazmayı, terk etməyi, bütün dersleri Ramiz'e öğretir. Ramiz konuşmasa ve işitebilmesede, kamil bir gen olarak hayatta kendi mevkisini tutmasına muaffak olur. Bu da elbette valideyin sevgisi ve muhabbeti sayesinde kendi hakikatini bulur.

Natik - Beni gezlemi ve görmeli biyere götür. Ramiz çuğumuz da, bir kadar evden kenarda istirahət etsin. Ne dersin?

Elbette azizim, nereye istiyorsan gidelim.

Ben bilmiyorum sen düşün.

Muhammed kardeşine telefon ederek, şehirden bir kadar uzaklaşmak istiyoruz, nereye gitmemiz uygundur?

Ne güzel. Biz de istiyoruz ailemle gelmek. Sizi güzel bir yere götüreceğim, hazırlanın.

Güzel. Meryem hazırlan gidiyoruz Muhammed de ailesi ile bizimle gecek.

Baş üstüne diyerek, Ramizin odasına gider. Nazimə der ki, "Ramiz'lə sen de, bizimle gezməyə gideceksiniz. Hazırlanın.

Baş üstə deyərək, ayağa kalkar.

Ramiz'in arkasıyla hayatın bağ kısmına geçer. Ramiz'e seslenir.

Sonra aklına gelir, "Ramiz işitmiyor. Neden sesle çağırırsın", kendi kendine diyerek, üzölür. Bağda aktardığı zaman, havuzun yanında Ramiz'in karate hareketleri ile idman ettiğinin şahidi olur. Bu zaman gurulanır ve sevinir. Çünkü Ramiz'in ettiği hareketler profesyonel dakik cöld ve tutarlı alınırdı. Dokuz yaşı olmasına bakmayara artık idman sahasında kendi yaşıdları içerisinde Nazim hekim, onu şampiyon gibi görürdü. Nazim hekimde akrobatik hareketlerle koşarak Ramiz'e yakınlaşır ve bir nasıl dakika Ramiz'e destek olarak karşılıklı hareketler ediyorlar. Sonra dayanarak

Nazım - (el hareketleriyle) Ramiz'e gitmeliyiz. Ailen seni bekliyor. Güzel bir yolculuğa çıkıyoruz. Hadi hazırlanalım.

Ramiz - (el hareketleriyle işaret eder) Baş üstüne.

Nazım - Çok düzgün ve isabetli bir spor yaptın. (el hareketi ile)

Ramiz - Sonuçta bana bunu öğreten doktor Nazım, dünya şampiyonu (işaret ederek) gülüyor.

Nazım - Biraz acele edelim. Yoksa evde kalacağız (el hareketi ile)

Ramiz - Kalmayacağız, kimse bize ulaşmayacak (elden)

Ramiz beş yaşındayken dedesi ona üç adet yuvarlak demir balon (Bilye) verdi. Her zaman bu küçük balonları üzerinde taşırdı. Üçünü de elinde

oynardı. Dedesine göre sinir sistemini yatıştıran, kan dolaşımını iyileştiren ve hayat kurtaran bir silahtır. Ramiz giyinince balonları (Bilyeleri) alıyor.

Nazım - Belki onları götürmezsin. Evde kalsınlar (el hareketi)

Ramiz - Hayır, bu silah benimle olmalı (el hareketi ile)

Nazım - Savaşmaya değil yürüyüşe gidiyoruz (jest)

Ramiz - Babam dedi ki: - Sakla smanı gelir zamanı (el hareketiyle)

Nazım - Evet baban öyle diyorsa mümkün (el hareketi ile)

Nazım yıllar boyunca Ramiz'e silah kullanmayı öğretmişti.

5-10 metre mesafeye bıçak ve balta fırlatır. Kılıcın hareketlerini çok iyi biliyor. Hızlı koşma, yüzme, boks, serbest stil güreş ve diğer tüm sporların kurallarını öğrendi. Bu yaştaki bir çocuk için çok fazla ve ağır yük gibi görünebilir. Ancak Ramiz'in spora karşı büyük bir aşkı vardır ve asla yorulmaz. Bu tahammül Nazım hakimi çok sevindirdi.

Muhammed, eşi Aysel ve iki kızı Sevda ve Sevinç ile arabadan iniyor. Kardeşi Natki arar

Muhammed - Abi geldik neredesin?

Ramiz, amcası Muhammed'in ikinci kattan geldiğini görünce pencereden büyük bir dut ağacının kollarına atladı ve amcasının önünde daldan dala atladı. Eğilerek karateyi selamıyla selamlıyor. Muhammed o kadar heyecanlıydı ki çocuk düşebilirdi, bu yüzden bu tür eylemlerde dikkatli olması gerekiyordu.

Muhammed - Yeğenim sen zaten büyüdün, bu tür eylemlere izin verme, yaralanacaksın.

Ramiz - Amca merak etme bu bir spor, bu hareket sporla bağlantılı. Günde otuz defa dışarı çıkıyorum. Endişelenme (el hareketiyle)

O sırada Ramiz'in yaptıklarını tekrarlayan Nazım, ikinci kattan bir ağaca ve dallara atlayarak Muhammed'in önüne düştü. Eğilip selamlıyor.

Muhammed - Görünüşe göre bu evin kapıları kapatılmış ve insanlar pencereden dışarı çıkıyor. (Ramiz ve Nazım doktora gülüyor).

Natık - Merhaba kardeşim, yaklaşıyorlar, Muhammed'e sarılıyorlar ve buluşuyorlar.

Kardeş Muhammed-Natık, biliyorsunuz, ikinci kattaki pencereden atladılar.

Natık - (sakince ve gizlice) Evet, spora erişim tek kapı olmamalı. Eğer bu kadar beğenirlerse çıksınlar (Nazım ve Ramiz'e bakarak) ve desteklerini ifade eder.

Muhammed - Bildiğin tavsiyedir.

Natık - Allah nerede saklayacak olursa olsun kurtarır.

Muhammed - Evet, haklısın kardeşim, Allah seni korusun.

O sırada Meryemam da yanına geldi ve Aysel ile kızları selamladı.

Meryem - Hoş geldin, bir bardak çay içelim, sonra gidelim.

Aysel - Hayır Meryem Bacı biz içmişle beraber.

Natık - Öyle ise yolcu yolunda gerek.

Muhammed - Hadi gidelim kardeşim.

Operatör sürücüye işaret eder ve aile arabası yaklaşır. Herkes bu arabaya biner ve Natık'ın özel jetine gider.

Natık - Neredeyiz?

Muhammed - Nereye istersen. Ama ona Gabala'ya gitmesini tavsiye ederim. Azerbaycan'ımızın o kadar şirin köşeleri var ki, insan baktıkça keyif alır. Güzel ormanlar, nehirler, kaynaklar, beş yıldızlı oteller, her türlü tesis var.

Natık - Kardeşim, bir kelime söylemiyorum ama otel kelimesini beğenmedim.

Muhammed - Yeni inşa edilen otelde değil villamızda kalacağız. Karım bilmiyor, bu bir sürpriz olacak. İlk açılışı yapacaksın.

Natık - Bu başka bir konudur. (Kardeşinin eylemine seviniyor)

Helikopterde oturuyor. Yavaş yavaş zirveye çıkarlar. Ramiz dikkatle etrafına bakar. İlk defa bir helikoptere bindi. Sevincinin sınırı yoktu.

Ramiz - (el hareketi) Çok teşekkür ederim baba, seni çok seviyorum. Her yer güzeldir. Yükseklikten her şey küçük bir şekilde güzel.

Natık - Ben de seni seviyorum bebeğim. (El hareketiyle) Bundan sonra seni sık sık yürüyüşe çıkaracağım.

Ramiz - Atladı, düştü, gerçekten mi? (El ile)

Natık - Evet bebeğim.

Muhammed - Ramiz, sana bir at vereceğim. (El hareketiyle)

Ramiz - Amca, attan düşerim. (El hareketiyle)

Muhammed - Düşmezseniz, Tarzan kadar hızlı ve cesur olursunuz ve at ehlileştirilir ve akıllıca atılır. (El hareketiyle)

Ramiz - (Bir el hareketi ile) Evet, o zaman ata bineceğim, ata bineceğim, gülümsüyor.

Helikopter iniyor. Herkes düşmeye başlıyor. Muhammed'in kızları, "Ben" diyen ilk kızlardı ve aceleyle kapıya doğru yürüdüler (on bir yaşında ve on üç yaşındaydılar).

Muhammed - Hayır, neden aceleniz var.hepimiz ineceğiz, Biraz sabırlı olun. Ses etmeyin. Hiç olmazsa emminizden utanın.

Natik - İşin mi yok, bırak ederlerse etsinler. Çocuk onlar hatırlarını kırma.

Sevinç- Sevda birlikte yaşasın amca. Yüksek sesle söyledi (ve işaret etti). Araba, misafirlerin meydanda çıkması için helikoptere yaklaşıyor. Herkes arabada oturuyor. Araba ormandaki bir tepede büyük bir kapının önüne park edilmiş. Muhafızlar içeriden çıkıyor. Ellerinde büyük bir tepsi ve içinde kırmızı bir kurdele ile yaklaşırlar.

Aysel - Muhammed'de bu nedir? Bizi neden buraya getirdin? Burada ne yapıyoruz, onlar kim?

Muhammed - Hayatım, endişelenme, senin evine geldik. Sürpriz !!!

Aysel - Burada ev yok değil mi?

Muhammed - Sabırlı ol canım. Her şeyin bir zamanı vardır.

Natik- getirin göreyim o lenti.

Muhammed - gel biz tutalım, Ramiz kessin lenti.

Sevda, sevinçle telefonunu çıkarır ve kameraman gibi, o taraftan bu taraftan fotoğraf çeker.

Muhammed - Ramiz, öne çık, bu makası tut ve kurdeleyi kes. (El hareketiyle)

Ramiz - İyi mi amca. (El hareketi) Babasını ve amcasına "iyi tutun" (Gülümsüyor)

Natik - Baş üstüne, diyerek selam durur.

Ramiz kurdeleyi kestikten sonra kurban koçunu kestiler. Etraflarına baktıkça büyülenirler. Bu sevinç çocuklarda daha belirgindir.

Muhammed - Şimdi biraz yürüyelim, bacaklarımızı açalım.

Aysel-Muhammed: Kurdeleyi getirip size veren bu çobanlar kimler?

Muhammed, evimizin koruyucusudur.

Aysel - Bekçileriniz var. Muhtemelen hizmetçilerinizde var.

Muhammed - Hayatım, ne kadar sabırsızsın. Evet, her şey var. Yeme-içme masanın üzerinde düzenlenmiştir. Göreceğin evde sana bir doğum günü hediyesi vereceğim.

Meryem - Aysel nereye gittiğimizi biliyor musun, yaklaşık olarak biliyor musun?

Aysel - Hayır. Hiç bir fikrim yok. Yürüyüşe çıkacağımızı söylediler, nerede ve nasıl olacağını bilmiyorum.

Meryemam - Natik, nereye gidiyoruz, nerede kalacağız?

Natik - Sürpriz, Muhammed yapacak

Meryem - Ne sürpriz?

Natık - Gidersen görürsün. Endişelenme iyi olacak, kendini sıkma.

Meryem - Güzel.

Şehir manzarasından uzak, uçsuz bucaksız yeşilliğe dönüşen ormanlar ve çayırlar ve yüksek dağların üzerindeki beyaz bulutlarla Ramiz ilk kez büyüledi. Nazım onları doktora (elle) gösterir. Öte yandan o anda heyecanla konuşuyor gibiydi.

Nazım - (el hareketi) Hayır, niye bu kadar heyecanlısın.

Ramiz - (el hareketi ile) Çok güzeldi, hayret ettim. Babama diyelim, bizi sık sık buraya getirsin.

Nazım - (el hareketiyle) Tatil zamanı. Ancak diğer zamanlarda ödevinizi yapmanız gerekir, iyi çalışmanız gerekir. Babanın beklentilerini karşılamalısın.

Ramiz - (Bir el hareketiyle) En iyisiyim, biliyorsun. Tüm numaralar arasında değerim mükemmeldir. Resmim plakada asılı duruyor. Öğretmenim, ben bir taneyim, bir tane.

Nazım - (Bir el hareketi ile) Kibir insanı asla aşağıya bakmaz, saygısızlık etmez, hayatta her zaman sade kalır, sadelik sizi tüm hayallerinize götürür ve kibir bitmez. Anlıyor musun?

Ramiz - (el hareketi) Evet, anlıyorum. Daha sade olacağım.

Nazım - (el hareketi) Teşekkürler akıllı öğrencim. Seninle gurur duyuyorum.

Ramiz - (el hareketi) Babamın ve sizin benim için beklentilerini karşılayacağıma söz veriyorum.

Nazım - (el hareketi ile) Tabii bunu sizden bekliyoruz. Çünkü bu aile için umut ışığı sensin.

Ramiz - (el hareketi) Biliyorum. Bu lambayı parlak tutacağım ve Babama her şekilde yardım edeceğim.

Yolun sonunda üç katlı büyük bir bina görüyorlar.

Ramiz - (el hareketi) Öğretmen, biz nereden geldik, kimdi bu?

Nazım - (el hareketi) Bilmiyorum. Herkesin biraz önüne geçtik ve henüz bilmiyorum. Geliyorlar, şimdi neden buraya geldiğimizi söylerler.

Muhammed - Ne oldu? (El sallıyor) Neden durdun? Ramiz'in amcasının evine hoş geldiniz.

Ramiz - (el hareketi) Amca burada seninmiş, burada kalabilir miyiz?

Muhammed - (işaretler) Elbette, o nasıl söz. Bunların hepsi senin için feda olsun

Eve konuşarak yaklaşırlar.

Muhammed - (işaret) Ama ikiniz de kapıdan girip çıkmaya söz veriyorsunuz.

Ramiz - (işaret eder) Amca, bize bir pencere aç. Başka bir şey istemiyoruz. Bizi spor yapmadan bırakmayın.

Muhammed - Şaşırmış görünmek (bir el hareketiyle) Sonra pencereden değil, çatıdan çıkın. (Uzaklaşır).

Natık - (Kardeşine) - Nerede kaldın Muhammed?

Muhammed - Görmüyorsunuz, eve girmeden önce pencereden dışarı çıkacak bir yer istiyorlar.

Natık - (Gülüyor) Merak etmeyin, onlara güveniyorum. Derlerse pencereden çıksınlar, bir gün erkek gibi kapıdan çıkacaklar (gülümser).

Yol boyunca yoğun orman ağaçları ile kaplıydı, bu yüzden dolaşmak imkansızdı. Ancak ev yükseklikte olduğu için. Çevre cennetin güzelliğine daldı. Zirvelerin, akan nehrin ve diğer dağların güzelliği insanları büyülüyor.

Aysel - Muhammed gerçekten burası bizim mi?

Muhammed - Buyur anahtarları. Bu da gesirin doğum günü hediyesi.

Aysel - Ah Allah'ım burası cennet.

Meryem - Sağlığınızla nasip olsun. gerçekten cennet.

Natik - Evet kardeşim, çok mutluyum. Harika bir zevkin var. Mübarek olsun. Allah kötü gözlerden korusun.

Aysel -Sevinerek Amin, Amin -diyerek evin iç bölümünü görmek için Meryem'in elinden tutraka"çabuk gidelim bakalım içerisi nasıldır"

Sevinç ve Sevda arkalarından kaçarlar.

Natik - Maşallah, çok hoşuma gitti. Biz Azerbaycan'lılarda hastalıktır, neden bilmiyorum. Birbirimizin bahsine iyi olub, olmamasına değer vermeden, yabancı ülkelere yüz tutup kaçarız. Adınıda istirahat koyarız, yabancı ülkede nasıl istirahat olabilir ki? Vatanımızın böyle güzel servetlerine değer vermiyoruz. Bu torpağın her karışı güzeldir, mihribandır, azizdir.ama burası bizim Ana yurdumuz, vatanımız Azerbaycan' dır.

Muhammed - Öyle kardeşim, güzel o sebepten hiç bir yabancı ülkede evim yoktur ve olmayacakda. Çünkü hiç bir zaman arzulamamışım. (ellerin açarak derinden nefes alır).

Muhammed -(Nazim'e) - Kardeş bu havanın Kokusunu iyice gör nasıl da güzel, öyle bir Ana nefesidir, doğma anamızın nefesi.

Natik -Ramizgiller gözüme görünmüyor, bunlar nereye gitti bir baksan?

Muhammed - Rahatsız olma, burda muhafiza hizmeti və video kameralarla korunur. Hafif etrafı, tanımak için gezerler.

Muhammed - Gel, kardeş geçelim eve belki de onlarda evdedirlər.

Natık - Evet gidelim (gülümsəyərək). Görelim içeride nasıl fantaziler üretmişin.

Muhammed ve Natık girmek istediklerinde Sevinj ve Sevda babalarının yanına koştı.

Sevda - Baba akşamları burası ürkütücü olur, birazdan çıkıp gidelim.

Sevinç - Baba, orman burada. Ayılar, kaplanlar, çakallar, yırtıcılar burada mı yaşıyor?

Sevda - Aniden eve girdiler, ne yapıyoruz?

Sevinç - Evet, baba korkunç bir yerdir burası.

Muhammed - Güzel çocuklarım korkmayın, bölgemiz özel cihazlarla korunuyor. Yırtıcıların ve yırtıcı olmayanların bu girişi mümkün değildir.

Sevda - Baba, aniden cihaz bozulursa., ormandaki bütün hayvanlar burada olacak mı?

Natık - Çocukların sözlerinde gerçek var. Doğur'dan koruma güçlü mü?

Muhammed - Onlar çocuktur. Kardeşim, sen böyle şeyler gördün biliyorsun. Endişelenmenize gerek yok.

Natık - (Sevinç ve Sevda'yı alnından öpüyor) - Her şey yolunda. Böyle şeyler düşünmeyin. Gidin ve iyi dinlenin.

Binanın içi son derece güzel bir şekilde tasarlanmış ve büyük bir keyif veriyordu.

Natık - Evet, burada yaşamaya ve dinlenmeye değer. Aferin kardeşim.

Muhammed - Beğenmene çok sevindim.

Nazım ve Ramiz üçüncü kattan etrafına bakındı ve sabah evden çıkmayı planladı. Üçüncü katın balkonundan, evden beş veya altı metre uzaklıktaki büyük bir meşe ağacına ve oradan dallara bir ip bağlayabileceklerine karar verdiler.

Ramiz - (el hareketiyle) Buradan çok kolay inebiliriz.

Nazım - (El hareketiyle) Hayatta imkansız hiçbir şey yok, burayı seçtiysek demek ki buradan çıkacağız.

Nazım bir an Ramiz'e dikkatle bakar ve gurur hisseder. En önemlisi Ramiz korkmamıştı. Nazım'ın asıl amacı buydu. Kahramanlar çok korkusuz insanlardır. Hayaline ulaşmak için tüm engelleri aştı ve amacına ulaştı. Bu Ramiz'de açıkça ortaya çıktı.

Muhammed - Kardeşim size odaları tek tek göstereyim ve nasıl satın alındığına bir bakayım.

Natık - İlk bakışta, her yerde, ölçülü ve ayarlanmış zevkinize dair hiçbir şüphem yok.

Muhammed - Bana güveniyorsun, en azından bir odaya bak, o zaman gidip ekmeğimizi yiyelim.

Natık: Evet abi, bir oda dedin, bu beni meraklandırdı. Gidip bakalım.

Muhammed- (Yaklaşır ve odanın kapılarını açar). Büyür kardeşim.

Operatör - Üç adımda adım atar ve donar. Şaşırarak odanın her bir köşesindeki mobilyaları dikkatle inceliyor.

Natık: Bu benim kabinemin bir kopyası. Neden bunu yaptın?

Muhammed- Çok güzel bir soruydu ve sen doğru sordun. Bunu, kardeşimin işi, yönetimi, uzun bir yol kat etmeyi ve işleri bir araya getirmeyi düşünmemesi için yaptım. İş yerinde olmak istiyorsan, çalışmak istiyorsan, konuşmak istiyorsan buyur ofisine gir ve dünyanın herhangi bir yeriyle konuşun, ayrıca bir İnternet ağı vardı.

Natık - Kardeşine yaklaşıyor ve ona sarılıyor, ne kadar önemsiyorsunuz. Allah gönlünce versin. (Döner).

Muhammed- Babamızın ölümünden sonra neslimizin en büyüğüsün kardeşim. Size her zaman yardım etmeli ve destek olmalıyız ve buna ruhsal olarak ihtiyacınız var. Bunu biliyorum.

Natık - Çok teşekkür ederim kardeşim.

Kabinin tepesine giderek, bir sandalyeye oturur ve kendisinden bağımsız olarak sekreterin düğmesine basar. Şu anda ses odaya yayılıyor.

Sekreter - Evet, Natık öğretmeni duyuyorum. Buyurun.

Natık - (Kekeler ve şaşkınlıkla güler) Böyle bir bağlantıyı hiç kontrol etmedim.

Natık - Buradan tüm çalışmalarımı yönetebilirim.

Muhammed - Evet kardeşim, idare edebilirsin. Yüksek düzeyde.

Natık - Çok güzel, teşekkürler.

Muhammed - Bu bizim görevimiz kardeşim, senin ofisin gibi bir ağım var, toplantı salonu, toplantı odası çalışmak için tüm şartlara sahip. Rahatlayın ve çalışın (gülüyor). Artık seni rahatsız etmek istemiyorum, hadi yemeğe gidelim, alt katta bizi bekliyorlar.

İkinci kattan merdivenleri inip salona girerler. Herkesin yüzünde gülümsemeler ve kahkahalar vardı. Ancak odada Natık ve Muhammed'in varlığı, gürültünün sessiz kalmasına neden oldu. Herkes sakin gözlerle ne yapacağını biliyordu.

Muhammed - Masaya gelin ve bu harika nimetleri tadın. Natık, sen yukarı tarafta oturuyorsun

(diyor, ve oturması için herkesin oturmasını işaret ediyor)

Natik - Bugün gerçekten hayatımın en güzel günlerinden birine şahit oldum. Bilirsiniz insan kendi akrabaları arasında olduğunda, (Ramiz' e gözleri değince, biraz sıkılarak gülümser (ve el hareketiyle düşüncelerini ifade etmeye başlar). Mutluluğun ne olduğunu açıkça anlıyor. Siz benim akrabalarımısınız. bizim neslimize şan ve saygı getirebilirsin, bu nedenle, her zaman örnek ol, davranışlarına dikkat edin. Çünkü yabancılardan nefret değil, samimiyet ve sevgi kazanın. Evet, bugün burayı ilk ziyaretimiz oldu. Güzel izlenimler verdi Kardeşim Muhammed'e - Allah'dan yüreğinden geçen arzuların Kabul etmeni istiyorum. Burası senin yerin. Hoş ve mutlu günlerde gelelim

Ramiz- (el iareti ile) baba siz gitseniz ben Nazim hekimle bir müddet burda kalmak istiyoruz.

Muhammed - (el işareti ile) Elbetde kalın, kurban olurum sana.

Meryem itiraz etmek istiginde, Natik (el işareti ile) razı olmasını işaret etdi. Meryem susarak razı olduğunu işaret ederek gülümsüyüör.

Muhammed -Yerinden kalkarak sevinçle adımlayıp Nazim'in yaklaşır elini omuzuna koyarak.

Natik - (El işareti ile) Nazim de bizim bu ailenin üyezidir, görün nice yıllardır bizim ailemizde çalışır.

Ramizin hüsnü rağbetini kazandı. Demək oluyor ki ailemizin bir sevimlisi oldu. ben Nazim'a çok güveniyorum kendime güvendiğim gibi.

Ramiz - Sevinerek (el işareti ile babasına destek olarak). Baba ben de Nazim hekimi çok istiyorum o benim hem hekimim, hem öğretmenim., hem de büyüdüğümde yakın dostum, sırdaşım olacak.

Nazim - (el işareti ile) Gözleri yaşararak ağlıyor, ayağa kalkarak -ben kendime ikinci baba sevgisi, Ana sevgisi sizden ve Meryem anadan görmüşüm. Ben sizsiz kendi hayatımı bitmiş sayardım, yaşamamın manası olmazdı. İnsan hayatta nasıl yaşamak için değil, ne için yaşadığını idrak etdik de, mutlu olabilir. Ben samimi kalpden diyorum sizin və Allah'ın sayesinde bu günümə şükürler olsun. Mutluyum!

Muhammed - (el işareti ilə) Sen mutlu olamaya layıqsın. Allah da seni sevip ve seçip ki, bizim ailemizin bir üyesisin.

Nazim - (el işareti ile) Her birinize teşekkürümü bildiririm. izninizle, Ramiz'lə hayata çikalım (diyerek

Ramizə: - Gidelim işaretini eder).

Natik - (El işareti ile) Elbette buyurun, nasıl isterseniz.

Muhammed - Çok düşencei oğlandı, her şeyin yerin bilen hem de çok bilgin Maşallah.

Akşam başlanan misafirlik, gece saatlerine kadar sürdü. Gece yemeği, çay farklı ikramlarla ve çerezlerle devam etti.

Natik - Siz hiç semaya bakmıyorsunuz, nasıl temiz bulutsuz, şeffaf ay ışığı, yıldızların ışık gibi parıldaması. Vallah bura cenneti hiç bu kadar rahat istirahat etmemişdim.

Meryem - Öyle bil ayda iri görünüyor, doğru demiyorum?

Natik - Evet ,azizim. Allah bu gün bahş etiği güzellikler için, bizden seyr ederek ona dualarımızı istiyor. Şükürler olsun Allah'ım senin bahş etdiklerine. Şükür.

Muhammed - Sabah demiştim Mesma Hanım bize taze süt, katık, yağ, kaymak getirsin. Görün buranın yemekleride nasıl tatlı mı?

Natik -Inşallah! Durun getdik yatmağa. Geceniz hayır olsun.

Hepsi sofraya başından kalkarak odalarına gittiler. Seher sub cağı Muhammed uykudan çabuk uyanır hayata çıkarak, hizmetçiye sofraya hazırlamasını, çay demlemesini söyler.

Muhammed - (Hizmetçilere) Burda masa ve oturacakları yerleştirin. Bana da bir bardak çay getirin (diyerek sallanan koltuğa oturur).

Hizmetçiler kısa bir zamanda, çay semaveri getirip masanın üstüne korlar. Öyle çayı eline alıp bir yudumda içmemiş, gökten Ramiz və Nazim inerler. Muhammed'in elinden bardak yere düşer.

Ramiz - Sabahın hayır emi (el işareti ile).

Muhammed - (el işareti ile) yine pencereden çıktınız?

Ramiz - (el işareti ile) Yok, emi balkondan çıktık üç metreden.

Mühəmməd - (el işareti ilə) Nazim'a:- Bu çocuktur da, sana ne oldu? Büyük insansın, çocuğa niye katıldın?

Nazim - Bağışlayın rahatsız ettiğim için. İdmanda büyük küçük yoktur, hepsi idmancıdır.

Muhammed - (Ayağa kalkarak, bunların yukarıdan indiği yerlərə bakar, başı döner Nazim kolundan tutar). Sizin bu idmanınız beni mahv edecek.

Bu zaman gözətçilərdə yaxınlaşır.

Muhammed - (Siz nereye bakıyorsunuz diyerek (açığa çıkar).

Gözetçi- Bunlar Allah için kimidir. Korkuyoruz bu çocuk var (Ramiz'i göstererek) beni öyle yere çarpıyor ki, hala küreğim ağrıyor.

Muhammed -gerçekten? Yok öyle birşey olamaz (omuzu açılır) Evet kardeş oğlu gereken derslerini vermisin?

Ramiz - (işaretler) Çok güçsüzler, öküz değiller, çobanlar, koyun otlatınlr (gülümser).

Muhammed yüksek sesle gülüyor. O anda evin önünde yüksek hızda bir at arabası belirdi. Bayan Masma atın dizginlerini çeker ve atı tutar. Arabadan indi ve Muhammed'e yaklaştı.

Bayan Masma - Günaydın, talimatlarınızı getirdim.

Muhammed - Ahsan. Günaydın Bayan Masma.

Hizmetçilerin boşaltılması gerektiğini gösterir.

Ramiz - (işaret eder) Amca, atım nerede?

Muhammed - (işaret) Size göstereyim. Ne kadar güzel ve akıllıca attı biliyorsun. O kapıdan girer ve kapıdan çıkar. Artık pencereden değil, senin gibi balkondan değil.

Ramiz - (işaret eder) Amca, ona da öğreteceğiz. (Onlar Güler).

Yine Muhammed'in kahkahası onu sarar ve Ramiz'e dikkatle bakar.

Muhammed - (işaret) Sen de bir terslik var, onu öğreteceksin. İnanıyorum.

Ahırın kapısı açılır ve içeri girer Ramiz atı görür görmez babaya doğru koşar. Babasına bakar, göğsüne sarılır. Ondan kaçır ve aniden zıplamaya başladı. Koşar ve amcasına sarılır.

Ramiz - (işaret eder) Amca teşekkürler, bu benim miydi?

Muhammed - (el hareketiyle) Elbette. şaka yapıyor gibiydin.

Ramiz - (el hareketi) Evet, bir şaka biliyordum. Amca sürebilir miyim? Ona binebilir miyim?

Muhammed - (Jest) Nazım'a dönersek, ata binebilir misin?

Nazım - Elbette yapabilirim (el hareketiyle).

Muhammed - (elle) soracak kelimeleri buldum. Çatıdan, bacadan girip çıkıyorlar ve ata binmek onlar için nasıldı? Biliyorsun, çayım soğuyor, ben de gittim. Bu bir at, onu sürebilirsin, bir at üzerinde fotoğrafını çekebilirsin, zaten bildiğin şey bu.

Nazım - (el hareketi ile) Merak etme. Her şeyin yoluna gireceğini kendiniz göreceksiniz.

Muhammed geri döner ve sallanan sandalyeye oturur. Çevresinden keyif alarak, memnuniyetle sallandı ve çayını yudumlamaya başladı. Tam o sırada ahırın kapıları hızla açıldı, Nazım ve Ramiz hızla atın sırtında avluda belirmeye başladı.

Muhammed - Tanrım, bu bir Mercedes değil, bu bir BMV değil, yavaş sür yoksa sizi çarpacak yere.

Nazım - Merak etme, hızlı koşmayı sever. Muhtemelen hiç kimse ona bu şekilde binmemiştir (cevaplar at sırtında).

Natık bahçedeki gürültüyle uyanır ve pencereden dışarı bakar. Giyinir ve Muhammed'in yanına gider.

Natık - Günaydın kardeşim.

Muhammed - İyi şanslar.

Natık - Maşallah, ne güzel bir attı.

Muhammed - Zarafet dışında. Onlardan korkuyorum, nasıl koştuklarına bir bak.

Natık - Ben atı seviyorum.

Muhammed - Gerçekten. Çok meraklı, sanki gerçekten yapmak istiyor gibiydi.

Bu noktada Natık atını kaldırıp durur. Ramiz mutlu bir şekilde babasına yaklaştı.

Ramiz - (işaret eder) Baba, ata nasıl bindiğimi gördün mü?

Natık: (Bir el hareketi ile) Ona yapışan sen değil Nazım'dı. Annen iyi ki görmedi.

Ramiz - (el hareketi) Umarım özgürce sürerim. Çok beğendim. Akıllı attı.

O anda sanki at, işaret biliyormuş gibi, başını aşağı yukarı salladı.

Natık - (Bir el hareketiyle) Görünüşe göre bu at da bu çocuklar gibi kendinden memnun.

At, ön ayakları bükülmüş olarak ayağa kalkar ve Ramiz'e bir işaret olarak başını sallar.

Ramiz - (işaret eder) Baba, o beni çağırıyor. Söyler misin gezelim.

Nazım - (jestle) Evet. Onu senin götürmeni istiyor. Korkma bin. Ben seni tutacağım. Sağa, döndüğünde sağa, sola döndüğünde sola, ipi yavaşça çekiyorsun.

Ramiz at sırtında serbestçe geziyor ve atı bahçedsağdan sola yavaşça sürüyor. Atı tutarken düşer.

Ramiz - (işaretler) Baba, bizi buraya getirdiğin için çok teşekkür ederim. Burası çok güzeldi.

Natık - (Hareketler) Bana değil, emmine de. Beni buraya getiren Muhammed emmindir. Gökyüzündeki parlak kırmızı ve sarı renklerin karışımı dağdan doğan güneş, çevrenin güzelliğini on kat artırıyor. Bulutların arasından süzülen şafak, sana uykuya dalmanı ve uyanmanı emrediyor gibiydi. Kuşların farklı seslerinde, ormanın güzelliğine doymak olmuyor.

Natık - Burası gerçekten bir cennet. Memleketim Azerbaycan'dı! (ve şiirden bir beyit diyor)

Ağlıyor, özlüyor, garip Vatan için

Akıtır göz yaşını, o zamandan, bu zamana

Vefalı evlat ol, Azerbaycan için

Ruhunu yak, canlansın vatan anbean.

Muhammed - Bu şiirde öyle bir yer var kardeşim

Nasıl ki, Ananı sen istiyorsan

Onun da seni istemesi normaldir

Dünyayı gezsende, yine dönüp sen

Güzeldir Vatanım, diyorsun bana.

Natık - Bu doğru kardeşim.

Bir süre dinlendikten sonra Natık ve ailesinin Bakü'ye gelmesi gerekir. Günler mevsime, mevsimler yıllara dönüyor. Ramiz dünya görüşünü zenginleştirir. Gece gündüz çalışan Baba, annesinin gururlu bir oğlu olur. Şimdi on sekiz yaşında. Babası, Ramiz'e şirkette çalışmasını teklif eder. Büyük bir memnuniyet ve neşe ile hemfikir. Bu, Sevinçle annesi Meryem'e katılır ve oğlunu kucaklar.

Meryemam - (bir el hareketiyle) Maşallah artık boydabeni çoktan geçtin. Büyük adam olmuşsun. Babanı destekle, çalışmayı öğren.

Natık - (el hareketi) Oğlum, sana gerçekten güveniyorum. İşi mükemmel öğren. İleride isterseniz yeni bir şirket açabilir ve yönetebilirsiniz. Hayatta ne yaparsam yapayım, her şey senin ve belgede kalacak.

Ramiz - (el hareketi ile) Baba. İnşallah her şey yoluna girecek. İnşallah! Her gün annemin ve babamın sağlığı için Allah'a dua ediyorum.

Ramiz bu yıllarda Rusça, İngilizce, Almanca ve Arapça da öğrendi. Özgürce yazabiliyor ve düşüncelerini el hareketleriyle ifade edebiliyordu. Nazım'da Ramiz'e bu dilleri öğreterek kendisinde mükemmel ve bu dillere aitti. Ramiz kendi odasına çekildi ve ertesi gece işinin ilk gününü düşünürken, gece onu kendi kollarına alır. Sabah uyanıp kahvaltı yaptıktan sonra takım elbise giymez ama Nazım ile aldığı siyah takım elbise, beyaz gömlek ve kravatla ilk kez aynanın karşısında durur. Kapı açılır ve Nazım içeri girer. Kıyafetleri Ramiz'inkiyle aynıydı.

Nazım - (el hareketiyle) Çok hoş görünüyorsun.

Ramiz - (el hareketi) Öyle sen de fena değilsin Maşallah.

Ramiz odadan çıkıyor ve Nazım ile salona gidiyoruz.

Meryem - Ayağa kalk, (bir el hareketi ile) Aman Allah'ım, çocuğum, işe gidiyor, işin hayırlı uğurlu olsun. Takımınla daha yakışıklı görünüyorsun güzel oğlum.

Natık - (el hareketiyle) Gerçek bir işadamı gibi görünüyorum. Yolcuların yolda olması gerekir. Arabalara gittik.

Natık arabasına bindi, Ramiz ve Nazım başka bir arabaya binerek gittiler. Meryem koşar ve arkalarından su atar.

Meryem - (işaretler) Sana iyi şanslar bebeğim. (Gözleri sevinçten yaşarır. Yıllardır bu günü bekliyor).Teşekkürler Tanrım (diyor ve eve gidiyor).

Şirketin bahçesine girerler ve arabalardan inerler. Asansöre girip biniyorlar. Dokuzuncu katta kapılar açılıyor. Asansörden çıkıp Ramiz'in ofisine giderler. O geldiğinde kapılar açılıyor.

Natık - (el hareketi) Oğlum, burası sizin ofisiniz olacak. Nazım'ın odası yan odada olacak. Odalar arasında gördüğünüz gibi camdan bir duvar vardı. Bu birbirini görmek ve kaçırmamak için yapılır. Nazım, bugün şirketin çalışanı Ramiz'i yardımcınız olarak atadım.

Nazım - (Nazım'ın yüzünde hareketler ve gülümseme). Natık hoca çok teşekkür ederim. Ramiz'in tüm görevlerini gönülden yapacağım.

Natık - Henüz acele etmeyin. Size uzmanlar göndereceğim. Size nesnelere ve çalışma prensiplerini anlatırlar. Ekipman ve kişi sayısı, işin profili hakkında bilgi verecekler. Burada tabii ki duvarda gördüğünüz monitör Ramiz'in el hareketlerini el hareketleriyle bile kelimelere çevirecek. Gelen uzmanlar okuyacak, isteklerinizi bilecek ve sorularınızı cevaplayacak. Odama gittim. Teşekkür ederim! Çalışmanızda bol şans. Yapman gereken şeyler. Şirketin onda biriydi. Şimdilik, bu bölümü yönetmeyi öğrenin. Gelecek ne yapabileceğinize bağlı. İyi şanslar (odasına gider). Evet,

birdenbire (elle, işaret ederek) bütün işçiler lal dili öğrenmek için kurslar aldılar. Genelde şirketteki herkes bu dili konuşabilir. Sana iyi şanslar diyerek odadan çıktı.

Ramiz - (el hareketi) Nazım, acaba bunu halledebilir miyim? Bunun üzerinde çalışmak bir rüya gibi geliyor.

Nazım - (işaret) Bu uykudan uyanmalısın. Bağımsız yaşam başlar. Burada ne var ki, herkes işini yapıyor, kontrol etmek ve önerilerimizi vermek bize kalıyor. İşi bir ölçüde geliştirelim.

Tam o sırada Ramiz'in amcası Muhammed içeri girdi, yanına geldi, sarıldı ve öptü.

Muhammed - (işaretler) Evet, yeğenim Maşallah, her zaman güçlü olacaksın. Umarım. Nedense biraz sıkılmışsın sana ne oldu?

Ramiz - (Bir el hareketi ile) Bu noktada monitör açılır ve Ramiz'in yaptığı hareketler kaydedilmeye başlar. Nasıl olacağını bilmiyorum amca. Acaba yapabilir miyim?

Muhammed - (işaret) Neden korkuyorsun? Ama kapıdan girip pencereden çıktığınızda (Nazimi'de görüldüğü gibi) o karate hileleri helva gibiydi. Bu bir test okulu. O çocukluğu bir kenara koyun. Şimdi kollarınızı katlayın ve erkek gibi çalışın. Ayrıca, paranın gökten akmadığını görün. Sıkı çalışma, bilgelikle kazanılır. Merhum büyükbabanın bu şirketlerin yaratılmasında ne

kadar acı çektiğini biliyorsunuz. Kimin için yaptı? Bizim için. Bunu takdir etmeli ve işimizi, dünya ilişkilerimizle ve ortaklarımızla gurur duyacak şekilde inşa etmeliyiz. Bize olan güvenlerini kaybetmesinler. Güvenilir bir ortak olalım. Kardeşim Natık ve ben başardık. Şimdi lütfen bu sorumluluğun altına gelin. Şimdi senin sıran. (Ramiz'in tutulup donup kalması, Muhammedin gülmesine neden oluyor.)

Ramiz - (işaretler) Amca, Kur'an'î bir kelime söylüyorsun ve sonra gülüyorsun.

Muhammed, Ramiz'e tekrar yaklaşır ve kucaklar.

Muhammed - (jestle) Adam bu adam. Ben neyleyim? Öyle bil ki, o yaramaz Ramiz değilsin. Uyan uykudan.

Bu noktada kırk yaşındaki bayan sekretere girer.

Sekreter - (el hareketi) Çay ve kahveden ne istersiniz?

Muhammed - (işaretler) Lütfen kahve getir.

Nazım, işle baş edemeyeceğinden mi korkuyorsun?

Nazım - (el hareketi ile) Hayır. Ben de Ramiz'de elimizden geleni yapacağız.

Ramiz - (el hareketi ile) Yüksek seviyede.

Muhammed - (işaret) Ay, teşekkürler. Bu başka bir konudur.

Sekreter kahveyi ve tatlıları masanın üzerine bırakır.

Sekreter - (el hareketi) Afiyet olsun.

Muhammed - (El hareketiyle) Teşekkür ederim. Teşekkür ederim.

Ramiz - (el hareketi) Babam, uzmanlar gelecek. Şirketler ve tesisler hakkında beni bilgilendireceklerini söyledi.

Muhammed - (işaret) Onlar gelene kadar monütörün pultunu ver. Ayrıntıları size açıklayayım. Nazım, sen de yaklaş. Ekranında gördüğünüz nesnenin içi ve dışı aşağıda gördüğünüz gibi yazılı olarak görülebilir. Kişi sayısı, maaşları, herkesin işi. Gelen ürün miktarı, üretilen ürün miktarı. Günlük değişimler, yöneticilerin isimleri ve yaptıkları işler, malların satıldığı ve satın alındığı ülke isimleri, çeşitleri, genel olarak tüm detaylar burada gösterilmektedir.

Ramiz - (el hareketi) Artık uzmanların buraya gelmesine gerek yok, her şey burada.

Muhammed - (bir el hareketiyle) Baban, uzmanların geleceğini söyledi. O demişti?

Ramiz - (el hareketiyle) Evet.

Muhammed - (bir el hareketiyle) O içimde (yine yüksek sesle güler).

Bunu gören Ramiz ve Nazım sevindi ve Muhammed'e katıldı ve güldü.

Ramiz - (el hareketi) Harikaydı.

Muhammed - (işaret) Hepsi bu kadar değil. Sorumlu kişileri tek tek konuşmaya davet edin, önerilerinizi verin, önerilerini dinleyin. Sizi tatmin etmeyen çalışanların pozisyonlarını değiştirerek orta noktaya gelin.

Ramiz - (işaretiyle) Baş üstüne.

Muhammed - (işaret eder) Nazım, yarın sana araba ve korumalar verilecek, tesislere birer birer gidin, Rmiz ile kontrol edin, kontrol edin. Ayrıca, işçilere yeni patronlarının geldiğini bildirin.

Ramiz - (el hareketi) Amca, korumaya ihtiyacımız yok. Birinin hayatını kendimiz kurtarabiliriz.

Muhammed - (işaretler) Seni korumak istemiyorum. Seni korumaya götürün arabaya söylüyorum. Araba bizim malımızdır. (Sessizdir. Dikkatlice bakar. Ramiz ve Nazım'dan ses gelmediğini görünce tekrar gülmeye başlar. Onlarda Muhammed'e katılır ve güler).

Ramiz - (el hareketi) Amca, şimdi nereden başlayalım?

Muhammed - (işaret) İstediyin şeyle başla. Yukarıdan aşağıya veya aşağıdan yukarıya kontrol etmek istiyorsanız, işin herhangi bir yerinde bir düğüm

bulursanız. Düğümü nasıl çözdüğünü bir düşünün. Düşünmeden çalışmaya başlıyorsun. (Ayağa kalkarak söyler). İnşallah. Ayrıldım. Sana iyi şanslar.

Muhammed gittikten sonra sekreter izinle içeri girdi. Tabakları masanın üzerine bir tepsiye koyarak

Sekreter - (el hareketi) Yine ne lazım olursa söyleyin.

Ramiz - (el hareketi ile) Çok teşekkür ederim. Gerekirse söyleyeceğiz.

Sekreter odadan çıkar.

Nazım - (el hareketi ile) Nesnelere adreslerini kendimiz alalım ve kontrol edelim. İnsanlarla tanışalım. Bir iki gün neyin iyi neyin kötü olduğunu kontrol edelim. Bu korumalarla ne yapmalıyız?

Ramiz - (el hareketi) Biz başka yerden çıkarız. Burada olduğumuzu düşünebilirler. Zaten onlar arabadan sorumluydu, bizden değil. (Onlar Güler).

Nazım - (jestle) Evet. Haklısın. Ama kıyafetlerimizi değiştirmeliyiz. Basit ve eski kıyafetler giymemiz gerekiyordu.

Ramiz - (el hareketiyle) Evet. Doğru. Her tesise gidelim ve basit bir işçi olarak iş bulmak istediğimizi söyleyelim. Her yerde çok çabuk öğrenebileceğimizi düşünüyorum. Amcam düğüm üzerinde çalıştı. Görünüşe göre işler o kadar iyi değil.

Nazım - (el hareketi) Evet, haklısın. Yüzündeki gülümsemede biraz rahatsızlık var. Bu da olabilir.

Ramiz - (el hareketi ile) Evet, bugün belgelerle birlikte genel monitör görüntülerini izleyelim. Sadece ofiste davranış kurallarını öğrenelim.

Nazım - (el hareketi) Sen karate prensipleriyle işe yaklaşıyorsun.

Ramiz - (jestle) Kurallar mutlaktı. Bunu bana sen öğrettin. Haklı mıyım

Nazım - (el hareketi) Doğru, akıllı öğrencim. Aferin.

O gün sabahtan gece yarısına kadar odadan çıkmadılar. İhtiyaç duydukları tüm belgeleri tanıdılar. Gecenin bir yarısı annesi Meryem endişelenir ve Ramiz'e bir mesaj gönderir.

Meryem - Neredesin oğlum? Senin için çok endişeleniyorum

Ramiz - (Mesaj yazar) Anne, endişelenme, çalışıyoruz, şimdi çıkıp eve gelecek.

Meryem - Çabuk gel çocuğum.

Ramiz - Baş üstüne. gelimiz. (Nazım'a bakar) Eve gidelim. annem endişeliydi (el hareketi).

Odadan çıkıp şirketin avlusunun dokuz katına iniyorlar. Nazım ve Ramiz birbirleriyle yarışıyor gibi görünüyor. Aynı zamanda şirketin bazı çalışanları

yaptıklarına şaşırıyor ve sessiz kalıyor. Birinci kattan çıkarak iki siyah cipe yaklaşırlar. Burada her arabanın yanında iki muhafız gördü. Soruyorlar (bir el hareketiyle).

Ramiz - (işaret) Arabalara bir şey mi oldu?

Korumalar - (el hareketi) Yok birşey.

Nazım - (el hareketi) Eve gittik. Spor kıyafetlerimizi yarın giyeceğiz. Gerekirse dükkandan birkaç şey alacağız.

Ramiz - (el hareketiyle) Evet. İnşallah o ne düğümdüyse biz açacağız. Bence bizi, öyle böyle birye koymadılar.

Meryem, kapıda sabırsızlıkla oğlu Ramiz'i bekliyordu. Arabaların geldiğini görünce çok mutlu oldu. Çok geçti. Nedeni konusunda endişeliydi. Arabalar geldiğinde Meryem yaklaştı.

Meryem - (Bir el hareketi ile) Oh, bebeğim, nerde kaldınız? Böyle iş mi olur, gece yarısı oldu. Babana artık işe gitmeyeceğini söyleyeceğim. Böyle bir işe ihtiyacım yok.

Ramiz - (Annesine yaklaşır ve el işaretleri ile) - Anne, kimseye bir şey söyleme. Bugün benim ilk günümdü. Nazım'ın benimle çalışacak olmasına çok sevindim.

Meryem - (bir el hareketiyle) İyi demeyeceğim. İçeri gir, bir daha böyle çok geç kalmayın.

Nazım - Merak etme Meryem. Ramiz Maşallah çok zeki ve akıllı. Herhangi bir sorunu olamaz.

Meryem - (el hareketi ile) İyi git, ellerinizi içeride yıkayın, masaya gelin.

Meryemam misafir odasına gider ve Natık'e bakar.

Meryem - Nedir bu, çocuk gece yarısı eve gelir ve başka bir iş bulamadın mı.

Natık - Hayatım ben şirketin yüzde onunu kontrol etmek ve yapıp yapamayacağını görmek istiyorum. Unutma, günlerdir işteydim. Acı çekmeden meyve olmaz. Biraz daha sıkı çalışmasın, zahmet çekmesine izin ver.

Meryem - İyi. Sen daha iyi bilirsin. Öyle deki rahatsız olamyayım, merak etmeyeyim.

Natık: Bir süre böyle olacak, sonra bütün gün, öyle senin yanında ola ola, sizlerle işi yönetebilecek inan bana.

Meryem - İşte bu, konuştuk.

Ramiz ve Nazım masaya yaklaştı, selam verip oturdu.

Natık - (Hareketler) Oğlum ilk gün seni özlemedi mi?

Ramiz - (işaret eder) Hayır Baba, tam tersine çok ilginçti. Belgelerle tanıştık. O kadar da zor bir iş değil.

Natık - (el hareketi) Gerçekten mi dedin? (hayretle bakarak).

Ramiz - (El hareketiyle) Evet, Ata haklıydı, Nazım benim fikrimi doğruluyor.

Natık - (el hareketi) Nazım, gerçekten zorlanacak mısın? Yardıma ihtiyacın yok mu

Nazım - (el hareketi ile) Natık müellim, bu işle büyük bir şerefle başa çıkabileceğiz. En kısa sürede.

Natık - Gülümseme (el hareketiyle). Allah adına size helaldir. Seni oraya koymakta haklıydım. Çalışmalarınızdan ve nazik tavrınızdan çok memnun kaldım. Tanrı seni korusun.

Ramiz - (jestle) Çok teşekkür ederim baba.

Hafif bir yemekten sonra herkes odasına gider. Ramiz yorgun olduğu için uzandığıyla uyuması bir olur. Sabah uyanır ve Nazım'ın odasına gider. Nazım kendisi ve Ramiz için kıyafet ve spor ayakkabılarının içine bir spor çantası koyuyor. Sabah kahvaltısının ardından siyah takım elbiseler, klasik kıyafetlerle Meryem Hanım'a veda edip arabada oturuyorlar. Şirkete vardıklarında dokuzuncu kata çıkıp odalarına girerler.

Ramiz - Sekreterin düğmesine (bir el hareketiyle) basar ve ondan monitöre gelmesini ister.

Sekreter - Girer. (El hareketiyle) Buyrun

Ramiz - (el hareketi) Kimsenin bize gelmesine izin verme. Eğer sorarlarsa yapacak çok işleri var. Kimseyi görmek istemiyorlar. Merak etmeyin. Anlaşıldı mı?

Sekreter - (el hareketi) Evet, anlaşıldı.

Ramiz - (el hareketi ile) Çok teşekkür ederim. Gidebilirsın.

Sekreterden ayrıldıktan sonra Ramiz ve Nazım kıyafetlerini değiştirmeye başlar. Hazır olduğunda

Nazım - (el hareketi) Hazır mısınız?

Ramiz - (hareketle) Evet. Hazırım.

Nazım - (Bir el hareketi ile) Hayır. Henüz tam hazır değiliz, spor çantasından bıyık, saç, sakal ve diğer şeyleri çıkartıp kılık değiştirelim. Ramiz ve kendisine kılık değiştirir.

Ramiz - (işaret eder) Babam beni görürse, beni asla tanımaz.

Nazım - (El hareketiyle) Buna da ihtiyacımız var ki gittiğimiz yerlerde, kameralarda kendimize benzemeyelim.

Ramiz - (El hareketi ile) Öğretmenim, her gün senden bir şeyler öğreniyorum ama yeni fikirlerin bitmiyor.

Nazım - (el hareketi) Akıllıca çalıştığımızda düşünceleriniz asla bitmez.

Hazır olduklarında arka kapıdan çıkıp diğer koridordan asansöre yaklaşp içeri giriyorlar. Birinci kattan çıkıp şirketin önüne taksiye binerler. Taksi şoförü itiraz ederek inmelerini istediğinde.

Nazım - Derya, bu benim Nazım, sesini yükseltme, yavaş sür, seni anlatacağım. Muhafızların hissetmesine izin vermeyin.

Darya - Bunun kökü nedir, nereye gidiyorsun, tehlikeli bir şey değilki.

Nazım - Hayır, merak etme. Bugünden itibaren maaşınızı ben ödeyeceğim. Nereye lazım olursa, oraya tez zamanda gelmelisin. (cebinden çok para alıyor ve Darya'ya veriyor).

Deryanın gözleri yerinden fırlar.

Darya - Baş üstüne şef. Kimi döveceğiz?

Nazım - Hayır. Biz nerede olursak olalım, orada durup bekleyeceksiniz.

Darya - Üstelik bu hareketi beğendim. Çok teşekkür ederim.

Yerinde mutlu bir şekilde sallanarak kayıt cihazının üzerindeki düğmeye basar. Kulağa güzel müzik geliyor. Sen beni mutlu ediyorsun, ben de seni mutlu ediyorum. Sana geliyorum, seni her gün hatırlıyorum, okumakla mırıldanmaya başlıyor.

Ramiz - (el hareketi) Bunu nereden biliyorsun?

Nazım - (el hareketi) Çocukluk arkadaşımdı. O harika bir çocuktü.

Ramiz - (Hareketler) İyi bir adama benziyor.

Nazım - (el hareketi) (Gülen) Biz de kötü adamlar değiliz.

Ramiz - (Bir el hareketiyle) Ulaşıyoruz gibi görünüyor. Burada olması gerektiğini düşünüyorum. Adresle eşleşiyor mu?

Nazım - (el hareketi) Evet, biri burada. Hadi yatıp bir iş bulabilecek miyiz bakalım. Ve sen Derya, çık dışarı.

Deniz - Teşekkürler.

Ramiz ve Nazım tesise yaklaşıp içeri girmeye çalıştığında gardiyanlar onların girmesine izin vermedi.

Güvenlik görevlisi - Sizi bekliyorsa, adınızı söyleyin, sizinle iletişime geçeceğiz ve kabul ederlerse gitmenize izin vereceğiz. Aksi halde imkansızdır. Kontrol etmek bizim görevimizdi.

Nazım - Anladım. Sorun değil. Onun adını unuttum, hatırlayıp, sana söyleyeceğim.

Kenara çekilir ve sağa ve sola bakar. Bir kafenin görüldüğünü belirleyerek

Nazım - Ramiza (el hareketiyle) gittik. Oraya bak. Bu kafe tesisin bitişğinde ve muhtemelen tesisin önündeydi.

Nazım kafenin karşı tarafında asılı olan reklama bakıyor. Duyuru, aşçılara ve hizmetçilere ihtiyaç olduğunu söylüyor.

Nazım - (el hareketi) Ben aşçı olurum, sen asistanım olacaksın, senin için nasıl?

Ramiz - (el hareketi ile) Bekle, ben şef ya da asistan değilim. Ben yardım edebilirim, al götür bunu koy. Sen aşçısın (gülüyor) Yemek yapabilir misin?

Nazım - (bir el hareketi ile) Usta, öğrencisini yayan yenmek için her zaman bir numara gizler. Senden sakladığım bir numara olarak al. Parmaklarını yalasın diye pişiriyorum.

Ramiz - (el hareketi) Söyle, öl.

Nazım - (El hareketiyle) Senin istemeyenler ölsün.

Ramiz - (el hareketiyle) Maşallah, sen usta değilsin.

Nazım - (işaret) Onu biliyorum. Söylemesende olur.

Nazım ve Ramiz kafeye girer. İçeride garsona yaklaşırlar ve kime iş başvurusu yapacaklarını sorarlar.

Nazım - İşle ilgili kiminle iletişime geçmeliyiz?

Garson - Üst katta oturan Maksud Amca'ya bakın.

İlk bakışta küçük, zayıf ama kibar olan Maksu'ya yaklaşıyordu.

Nazım - Merhabalar duyuruya göre iş nedeniyle geldik. Bize izin verirsiniz, en sevdiğiniz çalışanlarınızdan birine döneceğiz.

Maksud - (Nazım'ın en sevdiği kelimeyi seviyorum) Buyurn otur. Görelim ne yapabileceksiniz.

Nazım - Orduda aşçı olarak çalıştım, alaydaki 850 kişinin yemeklerini denetledim. Kolumun altında altı aşçı vardı.

Maksud - Ya sen? (Ramiz'e hitap eder).

Tam o sırada konyak hizmetçinin tepsisinden kayarak yere düştüğü anda onu hızla havada yakaladı ve tepsiye koydu. Hizmetçi o kadar korktu ki Ramiz'e: Çok sağ olun diyerek gitti.

Maksud - (Ramiz'in çabukluğunu görünce sevinir) Muhtemelen bir sporcusun.

Nazım - (Ramiz yerine) Evet, karate sporcusu.

Maksud - Çok güzel. Ama biraz utangaç görünüyor. Fena değil. (Ramiz'e bakar) Seni işe alıyorum. Salonun düzenine dikkat edin. Bazen kötü insanlar buraya gelir. Kulaklarını burma zamanı geliyor. Gerekirse yardım edeceksin. Başaracak mısın (sorar)

Nazım - Çok konuşmayı sevmiyor, işi dürüst çalışmak. Yüzde yüz başarılı olacak.

Maksud - Tamam onun işi bitti. Sıar sende. İşini kontrol etmeliyiz. Buraya bak (elinin altındaki menüyü Nazım'a doğru iter).

Nazım - (Dikkatlice bakar) Evet, bu menüdeki tüm yemekleri pişirebilirim. İstersen onu Japon yemeklerini bile ilave edebilirim.

Maksud - (Şaşırmış görünüyor) Gerçekten mi?

Nazım - Evet.

Maksud, garsona el hareketiyle seslenir.

Maksud - Git, baş aşçıyı buraya çağır. Garson kaçır ve şefle birlikte gelir.

Maksud - (Aşçı) Bu çocuğa bu menüden, herkesin pişirmesinden yemek pişirmeye kadar ihtiyacı olan her şeyi verin. Ona bir masa, fırın, tava, tencere, ne pişirmek isterse verin. Kendin de yanında durma, git kendi işini yap. Geçen defa beni kötü ettin. Balığı köpeğe atarsan yemezdi. Ama sen bize teklif ettin.

Şef : Vallahi bazı personel söze bakmıyor, yapamıyorum. Beni patrondan çıkarmanı ve sıradan bir aşçı olarak çalışmanı söylemiştim.

Maksud - Dedin dedin. Git benim dediklerimi ver. Bakalım bu ne yapacak.

Nazım - Lütfen bugün Ramiz asistanım olsun. Çabuk hazırlamak için diyorum.

Maksud - Evet, elbette yapabilir. Başla.

Aşçı Ramiz ve Nazım mutfağa gider.

Şef - Bu masayı alın, bu fırını, tabakları ve kapları alın ve pişirmeye başlayın.

Nazım - Baş üstüne diyerek (her şeyden önce ellerini yıkar ve Ramiz e onunda yıkaması gerektiğini işaret eder). Üstlerine beyaz bir bornoz ve başlarına bir şapka koyarak işe başlarlar.

Ramiz kenardan Nazım'ın gördüğü işe bakarak hayret eder.

Ramiz - (el işareti ile) Ay da, sen ne kadar hızlı çalışıyorsun otomatik gibi.

Nazım gülümsüyerek başını sallar. Kenardan mutfakta olan işçilerinde Nazım'ın hareketleri ilgisini çeker. Hepsi donub kalır. Ela bil kinoya bakarlar. Maksud içeri girmek isteyince, kapıdan Nazım'ın çevikliğine şaşırır. Mani olmamak için geri döner, kendi yerine gidip oturur. Çay içe içe düşünür, ve kendi kendine bu da sporcudur. Bu çok güzel oldu. kaş pişirdiği yemeklerde tatlı olaydı. Kısa müddetde yemekleri, bir-bir mutfaktan Ramiz getirerek Maksud'un önüne koymaya başlıyor. Maksud'un gözleri fırlar, bu nedir? Bu ki, mucizeydi. Yemekler birbirinden tatlı vè görüntüleri de çok güzel süslenmiş şekilde olması, adamı mutlu ediyor. Bir zaman sonra Nazım mutfaktan çıkarak Maksud'a yakınlaşır.

Nazım - Bulaşıkları yıkadım ve her şeyi yerine koydum. Kabul ettiğim gibi, yerinde.

Şef Maksud - Hiç böyle birini görmedim, aynı anda beş altı kişinin işini yapıyor.

Maksud - Şef olmak istemedin mi? Yaptı mı? Nazım bugünden itibaren burada şef olacak. Yemeğe bakın, tepsiler ne kadar güzel, hala tadına bakamıyorum. Size helal Nazım. Sana üç kat fazla maaş ödeyeceğim. Bu kafe-restoranın adını kaldırın. Önceki müşterilerimiz buraya geri dönsün. Kafenin adını değiştireceğim. Nazım usta yemekleri olacak.

Nazım - Hayır, adını değiştirmeyelim. Ama burada kuyruklar olacağına söz veriyorum. İnsanlar bu büyük salonda sığmayacaklar.

Maksud - (Gülerek).Allah işitsin. Çok sevindim hoşgeldiniz. Sizi buraya gönderen Allah'a kurban olurum. En azından Natık Muallim'in yanında yüzüm ak olsun.

Nazım - İnşallah olacaksınız. Sana söz veriyorum. İzin verirsen, aşçı arkadaşlarımdan ikisini işe alırım. Onlara inanıyorum. Bu çalışanlar işi yavaş yavaş öğrenecekti. Ne önerirsiniz?

Maksud - Ne istersen gelsinler çalışsınlar, en azından onlardan öğrensinler.

Nazım - Üstüne üstlük. Ürünleri kendim satın almam gerekiyor. Hepsini tartıp almalarına izin

vereceğim. Şehir merkezinde kırsal yemeklerin tadına bakacağız.

Maksud - Olsun. Senin dediğin olsun, burada çalışalım. Müşterilerimizin memnun olmasına izin verin.

Şu anda, kapıda siyah çipli bir makine duruyor. Beş tanesi düştü. Maksud'un durumu aniden değişir ve sertçe yutulur.

Maksud - Hay Allah bu bela yine geldi.

İçeri girenler koltukları tekmeleyerek kenara atılıyor. Hedefe yaklaşarak

Kerim - Ne oldu, bizim dediğimiz? Ekber Bey uzun süre beklemek zorunda mıydı? (Diyerek Maksud'un yakasına sarılmak istiyor. Tam o sırada Ramiz elini çabuk tutup karnına tekme atıyor. Kerim: - yere düşüp bağıyor) ne duruyorsunuz bu çocukların dersini verin.

Diğer dört kişi Ramiz'e saldırır. Ramiz bir hamlede, dördünüde yere sesrer. Ekber Bunu görünce, uzandığı yerden

Akbar - Zırlaya zırlaya, kaburgalarım kırıldı (Korku içinde Ramiz'e bakar)

Maksud - (Sevinçten gözleri yerinden fırlar).

Ayağa kalkarak Ramiz'e yaklaşır" Oğlum sen Brüsli misin? Sana kurban, bu hız, olağanüstü hızdı. Seni Allah korusun.

Maksud, Nazım'a bakıyor.

Maksud - Vallahi sizi Allah gönderdi, bana yardım etmek için. İnanın bana, son günlerde bu mafyanın elinden, kendim ancak intihar ederek bir çıkış yolu görürdüm.

Nazım - Nedir bunlar mafya mı?

Maksud - Evet, size her şeyi anlatacağım.

Nazım - Bir dakika (Ramiz'i işaret ederek) diyerek şimdi özel kuvvetler buraya gelecek, müdahale etmeyin, alacaklar.

Ramiz - (el hareketi) Anladım. Müdahil olmam.

Maksud - Neden işaretlerle konuşuyorsun? Hiçbir şey anlamadım?

Nazım - Bu karate dili. (Diyor ve gülümsüyor).

Maksud - Evet, daha iyi.

Nazım - Telefonla arar, adresini verir ve birisinin gelmesini ister.

Maksud - (Nazima) Onları bırakırsak, şube gelecek, bırakmazsak ne olacak bize, vay bize.

Nazım - Merak etme. Sabırlı ol.

(Bu durumda iki tane daha siyah çipli araba ve onlardan özel insanlar çıkar).

Nazım'a yaklaşıyoruz.

Özel polis - Buyurun Komutan.

Nazım - Bunlara birkaç soru sorun, kim oldukları, ne yaptıkları, patronlarının kime ait olduğu, hangi suç grubuna ait oldukları vb. Atın zemin kata. Arabalarınızı yedek parça haline getirin. Böyle bir araba hiç yoktu. Anlaşıldımı?

Özel polis - Anlaşıldı, baş üstüne komutanım.

Kerim - Ramiz'e öfkeyle bakarak, kötü söz söylemek istediğinde, Nazım (el hareketi ile) Salim'e vurması için işaret veriyor.

Ramiz göz açıp kapayıncaya kadar Kerim'i susturur.

Nazım - Gülüyor (el hareketiyle) ve teşekkürler Ramiz.

Özel polis halkı, yerde yatan beş kişi ve arabaları ile ayrılır. Maksud'un korkusu kadar sevincinin sınırsız olduğunu gösterir.

Maksud - Şimdi ne olacak?

Nazım - Merak etme, biz buradaysak her şey yoluna girecek. Çalışanlarını bilgilendir hiçbir şey görmediler ve buraya kimse gelmedi. Telefonlarını geçici olarak alın.

Maksud - Anlaşıldı. (odasına gider ve personeline söyler) bugün burada gördüğün bir rüyaydı. Hiçbir şey bilmiyorsun Burda kimseyi görmediniz. Kendiniz hariç. Anlaşıldı mı? Telefonlarını çalışanlarından alıyor.

Çalışanlar, evet Maksud hoca.

Maksud - Gidin ve işinizle meşgul olun.

İşçiler odayı terk ediyor. Dışarı çıkar ve Nazım'a yaklaşıyor.

Maksud - Kendime inandığım kadar sana da inanıyorum. Kim olduğunuz ya da necisiniz umrumda değil. Ama beni bilmeden kendinizi ölüm makinesinin altına atınız. Bu, saf ve dürüst olduğunuzu gösterir. (Maksud konuşurken Nazım, Ramiz'i işaret eder). Natık öğretmenine kaç kez söylemek istedim? Cesaretim yoktu, gerçekten korkmuştum. Çünkü bu vahşiler Natık öğretmeni tehlikeye atıyor. Ama sizin cesaretiniz ve desteğiniz karşısında çaresizim. Nazım Gel, otur, yaklaş. (Oturur ve garsona söyler) Bize biraz çay ve reçel getirin.

Nazım - Buyurun. Burada ne oluyor? Senden ne talep ettiler? Para talep ettiler mi?

Maksud - Hayır. Arkamızda gördüğünüz tekstil fabrikası burası, Natık'in Müellimindir. Bu restoranda onundu. Biz sadece onun çalışanlarıyız. Son zamanlarda bir tekstil fabrikasında gizli bir oyun oynuyorlar. Bu restorandan mal kaçırmak istiyorlar. Bu restoranın

arkadan, fabrikaya ve personel yemek salonuna erişimi vardır. Kapıda güvenlik hizmeti var. Tek çıkış yolu burayı, restoranı geçmek. Bana para da teklif ediyorlar. Sorun, bu fabrika için yeni bir kişinin işe alınmasıydı. O adamda bu mafyanın bir üyesidir. Onun aracılığıyla mal çıkarmak istiyorlar. Vallahi aklımı kaybettim. Kendimi öldürmek dercesine getirdiler. Kimseye söylemekten korkuyordum. İçimde kendi kendime bir mum gibi yanıyor ve küle dönüyorum. Kurban olurum Allah'a ki bana sizi gönderdi. Yoksa, bir iki gün içinde, neredeyse ölümü bulacaklardı.

Nazım - Fabrikaya gelen yeni çalışanın adını biliyor musunuz?

Maksud - Elbette. Bu çöpleri toplayan odur

Nazım - Merak etme. Teklif edilirse, malların çıkmasına itiraz etmeyin. Onlara ded ki " Bana hakkımı ödeyin". İnanın bana, bunu kanıtlamak için, bu lazım. Seni gözbebeğimiz gibi koruyacağız.

Maksud - Her ne dersen, bitene kadar yapacağım. Natık öğretmenin yanında yüzüm kara olmayayım.

Mazım - Olmayacaksın. Akine en iyi arkadaşlarından biri olacaksın.

Maksud - Haklı mısın?

Nazım - Evet. Umarım şahit olursunuz.

Maksud - Keşke o günü görmüş olsaydım.

Natık - (Telefonda Muhammed'i çağırır) Merhaba Muhammed, nasılsın kardeşim?

Muhammed - Çok teşekkür ederim kardeşim, nasılsın?

Natık - Ramiz ve Nazım için biraz endişeliyim. Nerede olduklarını merak ediyorum? Verilen işe başladılar mı? Nasıl gidiyor? Nerede çalıştıklarına veya nerede olduklarına bir bakın. Aradım, telefonlar kapalıydı.

Muhammed - Merak etme kardeşim, araştırıp seni arayacağım.

Natık - Tamam kardeşim. Sağ ol

Muhammed - Teşekkür ederim kardeşim.

Muhammed Natık öğretmenle konuşmayı bitirir bitirmez Nazım ve Ramiz'i aradı. Telefonların gerçekte bağlı olduğu biliniyor. Her ikisinin de mesaj atarak hemen yanıt vermesini istiyor.

Nazım - (Ramiz'e el işareti ile) Muhammed emmin'den bir mesaj geldi.

Ramiz - (el hareketiyle) Bana da geldi.

Nazım - (işaret) Bakalım ne olacak, hemen aramanızı istiyor.

Nazım telefonla Muhammed'i arıyordu.

Nazım - Buyur duyuyorum seni.

Muhammed - Ramiz seninle mi?

Nazım - Evet birlikteyiz. Sizin verdiğiniz işi yapmakla meşgulüz. Her şey yolunda, endişelenme.

Muhammed - Acilen Natik öğretmeni ara. O çok endişeli.

Nazım - Baş üstüne. Şimdi arayacağım.

Muhammed - Baş üstüne.

Nazım, Natik öğretmeni telefonla aradı.

Nazım - Buyurun Natik muallim. Muhammed kardeş dedi ki "Bizim için endişeleniyor musunuz?" Allah'a şükür her şey yolunda, Ramiz benimleydi. Verdiğiniz görevlerinizi yerine getiriyoruz.

Natik - Allah'a şükür. Beni biraz korkuttunuz.

Ramiz babasına mesaj atıyor." Baba, endişelenme, her şey yolunda. İşimizde mükemmel. Önümüzdeki günlerde yapacaklarımızla sizi mutlu edeceğiz". Natik diğer telefonda Nazım'a mesajı okur

Natik - Evet, Ramiz'den de bir mesaj aldım. Çok iyi. Öyleyse işinizi yapın. Ara sıra aramayı unutmayın.

Nazım - Baş üstüne Natik muallaim.

Natik - Baş üstüne.

Nazım telefonu koltuk altı cebine koydu
Maksud'a

Nazım - Konuştuğum Natik bir öğretmendi.

Maksud - Selamlarımı söyleseydiniz.

Nazım - Hayır. Natak Öğretmen henüz hiçbir şey bilmemeli, bu bizim yapacağımız şeyin yararına olacaktır. Her şeyi bitirdikten sonra her şeyi söyleyeceğiz.

Maksud - Oldu. Tavsiyen budur.

Maksud'a telefon gelir. Nazım o anda onu üflerken görünce" onlardan biri miydi?" O da bir işaretle "evet" diyor. Nazım konuşmasına ve sesi duyması için işaret ediyor. Arayan, tekstil fabrikasına yeni gelen Murathan'dı.

Murathan - Önerimiz nerede? Genel olarak ne düşünüyorsunuz? Ölü mü diri mi olduğuna dair bir fikrin var mı? Onların akrabalarını düşünmüyor musun? Neden bu kolay işi bizim için zorlaştırıyorsunuz?

Nazım bir el hareketi ile rızasını ifade etmek istiyor. Maksud başını sallıyor ve anlaşıldığını söylüyor

Maksud - Murathan hoca haklısın, insan kendi iyiliğinden kaçmasın. Teklifini kabul ediyorum. Ama bir şartım var.

Murathan - Ne şart diyorsun? Hala durum hakkında konuşabilirsiniz (telefonda Maksud'a bağırır).

Maksud - Sana sahip olduğum parayı söylüyorum.

Murathan - (biraz sakinleşerek) Bizim sözümüzle biz erkeğiz dedi. Yükün makineye yüklendiği an. Yeterli paranız olacak. Endişelenme.

Maksud - Güzel. Ne zaman yapmak istiyorsunuz?

Murathan - Bugün izin verin. Bir iki saatliğine ayarlayabiliriz.

Maksud - Buradan hacca başlayabilirsiniz size uygun.

Murathan - Ahsan, seviniyor. Senden değil. Beş ila on dakika konuşacağım.

Maksud - İşte bu. Telefonu kapatır. Ancak elleri ve ayakları felç oldu. Başı dönüyor ve düşerken Ramiz'i kolundan tutuyor.

Nazım - Sakin ol. Her şey harika. Merak etmeyin, biz yanınızdayız.

Ramiz suyu bir bardağa koyar ve Maksud'a uzatır. Maksud su içer ve halsiz halde sandalyede oturur.

Maksud - Şimdi ne olacak? Evim çöktü. Natık bilseydi beni öldürürdü. Yazıklar olsun benim! Öğretmenim Natık'e ihanet ediyorum, beni anlıyor musun?

Nazım - İhanet etmiyorsun. Aksine, fabrikada yaşanan kötü şeylerin ortaya çıkmasına yardımcı

oluyorsunuz. Bunu herkes yapamaz. Bu hareketin büyüklüğü, eksik olmamasıdır.

Maksud - Doğru diyorsun?

Nazım - Elbette. Biraz, kendini toparla. Onlara zayıflığınızı hissettirmeyin. Serbest ol.

Maksud - Güzel. Göreyim nasıl olacak

Maksuda yeniden telefon gelir. Murathan'ın sesi duyulur.

Murathan - Maksud, kargoyu şimdi yaklaşık 40-45 dakika içinde çıkarmak istiyoruz. Ne dersin?

Maksud - Şimdi öğlen vakti. Belki gece çıkaracaksınız?

Murathan - (Öfkeyle) Ah adam, şimdi istiyoruz.

Nazım işaret ile razı olmasını istiyor.

Maksud - O zaman dilediğini yap. Bir köpekten, bir kurttan bahsediyordum.

Murathan - O durum senlik değil. Biz başlıyoruz hazırlığa. Engel olma. Anladın mı?

Maksud - Güzel.

Nazım - Her şey yolundaydı, şimdi başlamaları çok güzel oldu.

Nazım, Ramiza'ya (el hareketi ile) mutfağa gitmesini, aşçı elbisesini giymesini ve Nazım'a bir set getirmesini söyler. Ramiz hızla mutfağa gider.

Nazım - Maksud işçilerini eve bıraktı. Hemen restorandan ayrılışlar. Girişte kapalı olan tabelayı asın. Bu lokantada sen ve ben hariç kimse olmamalı Ramiz.

Maksud - İşçilere hemen ayrılışları söylendi.

Nazım - Yok gitmesinler. Kapalı bir odada kilitli tutalım.

İşçiler birer birer Maksud'a yaklaştılar ve kontrol ettikten sonra kapalı, iyi donanımlı bir bodruma kilitlendi. "Merak etme, bu sizin güvenliğiniz için" diyerek onlara güven veriyor. Nazım telefonla talimat verir ve acil restorana yanaşmadan bekleme pozisyonunda durmalarını ister. 20 dakika sonra bir polis arabası geliyor. İki polis dışarı çıktı ve kapıya yaklaştı. Kapıyı çalar ve içeri girmek isterler

Nazım - Maksud, onlar muhtemelen mafya mensupları, durumu kontrol etmeye geldiler, kapıyı aç ve rahat davran. Ramiz ve ben mutfaktan sorumlu olacağız. Sorsalar bile iki şefim var ve başka çalışmam yok dersin.

Nazım ve Ramiz mutfağa gider ve yemek pişirmeye başlar. Sıcak sudan çıkan buharla, mutfağı buhara çevirirler. Maksud kapıyı açar.

Maksud - Kim Size kim lazım?

Polis - Yemek yememiz lazım, ne yemeğiniz var?

Maksud - Sonuçta aşçılar artık yoruldu.

Polis - Şimdi kontrol ediyoruz. (Mutfağa yaklaşırken) Kim var burada?

Elinde bir fincan piti kasesi ile buhardan çıkar.

Nazım - Buyurun ben buradayım.

Polis - Bu nedir? Beni nereye götürüyorsunuz?

Nazım - Yemek zamanım geldi.

Polis - Yine ne var? Biz de İstiyoruz.

Nazım - Elbette oturun şimdi getirelim.

Polis - Neden burası bu kadar buharlı?

Nazım - Kalorifer borusunda sorun vardı. Hatayı düzelttik.

Polis - Burada senden başka kim var?

Nazım - Asistanım başka kimse yok. Biz ikiyiz.

Ramizda elindeki tepsiye yeşillikler ve salatalarla yaklaşıyor

Polis - Bu mu yardımcın?

Nazım - Evet.

Polis - Götürün koyun onları masaya, bizimle bir masaya oturup yemek yiyeceksiniz.

Nazım -Baş üstüne. Ramiz'in elindeki tepsiyi alarak polisle salona giriyorlar.

Ramiz ayrıca ikinci tepsiye dört kase koyup getiriyor ve masaya koyuyor. Polisler Nazım, Ramiz ve

Maksud masanın arkasına geçerek yemek yemeye başlar. Bu sefer bir Yol Polisi arabası, güçlü bir sesle, polis arabasının yanında duruyor. Sonra iki yol polisi aşağı indi, polisle el sıkıştı, arabanın yanında durdu ve o yana bu yana baktı. Polis Maksud'un endişeyle baktığını gören polis

Polis - Merak etme, bizim çocuklarımız, ekmeğini ye. Biz buradayız. (İletişim telefonu) Kartal, avlanma hazır. Diyor.

On dakikadan kısa bir süre sonra, iki siyah araba durdu, Her arabadan iki kişi daha indi, arabanın arka kapılarını açtı ve bekleme pozisyonunda durdu.

Murathan'dan ve Maksu'da bir telefon gelir.

Murathan - Maksud restoranının arka kapısını açık tutun.

Maksud - Merak etme, açık, arkadaşlarımız burada.

Muradhan - Ay sağol. Yavaş yavaş akıllanıyorsun. Yine de ödüllendirileceksiniz.

Maksud - Teşekkür ederim.

Polis - (Nazım'a bakarak) Komposto yok mu?

Nazım - Evet, hemen dakika getireceğim. (yerinden kalakar ve mutfağa geçer. Fırsat bulur bulmaz telefonda bekleyenlere). Beni dikkatlice dinle, insanlar sokağa çıkacak. Onları burada tutmayacağız. Bırakıp

arabaların nereye gittiğini bulmalıyız. Bu yüzden arabaları takip etmeli, bu işe dahil olacak yerleri belirlemeli, takip edildiklerinden emin olmalısınız. Anlaşıldı mı?

Telefondaki sessizce “baş üstüne komutanım” diyerek susar.

Nazım kompostoyu alır, salona girer ve badelere süzülür. Polis, bir bardak içtikten sonra ikinci badenin doldurulmasını istiyor.

Polis - Mükemmel, ellerine sağlık. Kendi de aserindir.

Nazım -Afiyetler olsun (diyor ve grafiği masaya koyuyor).

Ramiz ise Nazım'ı tek tek, arabaları, insanları hatta polisi çekerken görüyor. Dikkatli olmasını işaret ediyor.

Murathan - (Maksuda'yı çağırıyor) Mallar geliyor İşçilere girişi ve çıkışı göster.

Maksud - Şimdi gösterelim. Endişelenme.

Murathan - Mükemmel.

Maksud - (Nazım) İşçiler malları çıkaracak, yolu gösterecek, malları koysunlar arabalara.

Nazım - Baş üstüne diyerek (Ramiz'e) - Kardeşler için güzel bir çay yap

Polis - Evet, harika olurdu. Tam kızarmış olsun.

Ramiz kalkıp mutfağa gidiyor

Nazım - Fırsattan istifade ederek (Ramiza'nın el hareketi ile) dikkatli ol resim çekmeyin. Mümkünse içinde valiz taşıyan işçilerin fotoğrafını çekmek daha iyi olur. Maksud'un güvenliği için onları burada yakalayamayacağız. Onları kontrol edenler olacak. Karışmayın.

Ramiz - (bir el hareketiyle) Baş üstüne.

Nazım - (el hareketi) Sen çayı çabuk getir.

Ramiz - (Bir el hareketi ile) Tamam.

Restoranın arkasında, tekstil fabrikasından altı kişi büyük paketlerle aceleyle girişe geliyor.

Nazım - Çabuk ol biraz çabuk ol.

İşçiler malları restorana ve ardından arabalara yüklemeye başlıyor ve bu altı kişi malları birkaç kez taşıyor ve her iki arabayı da dolduruyor. İşçilerden biri

İşçi - Maksud, kim olduğunu söyleyerek etrafına bakar.

Maksud - Benim.

İşçi - Elindeki görüşü Maksud'a uzatır. Bu size öğretmen Murathan'dan ulaşacaktır.

Maksud - Çok teşekkür ederim Murathan muallim. Teşekkür ettiğimi iletmeyi unutmayın.

İşçi - Baş üstüne

Polis ayağa kalktı

Polis - Biz gittik. Benim için bir hizmetçiniz var mı?

Maksud - Sağ selamet. Bazen gelin ekmeğimizi yiyin.

Polis - Çok teşekkür ederim. Yolumuz düştüğünde geleceğiz.

Maksud - İnşallah.

Restoranın önünde hız yapan arabalar ayrı sokaklarda ayrı yönlere doğru hareket etmeye başlıyor. Ancak, onların hiç akıllarına gelmiyordu ki, onlar artık emektaşları tarafından nezarete götürülüyorlar.

Maksud - (Nazima) Malları o kadar kolay aldılar ki kimse yakalamadı, buydu işte.

Nazım - Onları burada yakalasaydık hayatın tehlikeye girerdi. Eğer biri bilse, aile üyelerinizi tehlikeye atarlar. Merak etme, sanki hiçbir şey olmamış gibi, hiçbir şey için endişelenme. Kimseye bir şey söyleme. Ayrıca önümüzdeki günlerde televizyon ve radyoda operasyondan ayrılanlara ve Murathan ve ekibine müjdeli bir haber duyacaksınız.

Maksud - Senin dediğin olsun. şimdi ne yapacağım?

Nazım - Çalışanlarına de çıksınlar. Herkes işiyle meşgul olsun. Allah'a şükür, bugün her şey çok çabuk

___ÖĞRETMEN ve 99 KARDEŞ (PİYES)_____

oldu. Bu, işimizin faydası içindir. (Ramiza'ya hareketler) İşçilere gitmelerini işaret etti.

Ramiz hemen ayağa kalktı ve işçilere gitmelerini işaret etti. Onlar Maksud'a yaklaştılar. Garsonlardan birini bekleyemez misin?

Garson - Maksud muallim, hayır ola, yaman tez alındı.

Maksud - Ne çabuk çekildi, ne çabuk alınacaktı.

Nazım bu yanıtı beğendi. Ancak bu, garsonun da çeteye üye olup olmadığı sorusunu gündeme getirdi.

Nazım - Ayrıldık, yeni geldik. Maksud hoca ne oldu?

Maksud - Ah bebeğim, el çek git ve pancar çorbanı pişir.

Nazım'a öfkelenerek

Maksud - Burada çalışmak istiyorsan bana sorma, sorarsan seni köpek gibi kovalarım. Anladın mı?

Nazım - Anladım Maksud muallim. Başka sorumuz olmayacak. Hadi işe gidelim.

Maksud - Mutfağa gidip mutfağa bakanlar, temizlik yapanlar işlerini yapsınlar.

Ramiz ile dönen Nazım, Maksuda ve Ramiz'e (el hareketi ile)

Nazım - Artık burada olmamız önemli değil. Tüm işçilerin önünde, beni Ramiz'i hakaret edip kov ki biz götürülen malları izleyelim. Ortaya çıkacak olayları, nezarete izleyelim.

Maksud - Sonuçta benim için kısa sürede akrabam oldunuz.

Nazım - Aynayı kırayım. Davranış kurallarındaki kusurlarımdan dolayı işçilerin önünde kovulduğunuzu söylersiniz. Çünkü garsonlardan biri Murathan'ın adamıydı. Burada olanları ona kesinlikle anlatacak. Bana garsonun adresini, adını ve telefon numarasını bu kağıda yazın. Kontrol altında tutacağız.

Maksud, garsonla ilgili bilgileri yazar ve Nazım'a verir.

Maksud - Pekala, kır şunu, sana hakaret ettim. Nasıl yapacağımı bilmiyorum?

Nazım - Kediden köpeğe kadar tüm hayvanları isimlendirebilirsiniz.

Maksud - (Gülüyor) Rica ederim, iyi başlayın.

Nazım - Küllüğü masadan kaldırır ve büyük duvarda asılı aynaya çarparak kırar.

Maksud, Nazım'a küfür eder ve Maksud'a bağırarak ona sandalye ve başka nesnelere fırlatır. İşçiler gürültüye gelir ve boşluğun karışık olduğunu görür.

Nazım bir parça camla elini hafifçe kesiyor. Ramiza (el hareketiyle) ona ellerini bağlamasını söyler. Ramiz masadan masayı çekip Nazım'ın üzerine atlar ve göz açıp kapayıncaya kadar Nazım'ın ellerini bağlayarak tutar.

Nazım - Ben bir Gantuzyanım, Karabağ savaşında savaştım. Sözüümüki edeni paramparça edeceğim.

Maksud - İkiniz polis çağırmadan çekip gidin ikinizde.

Ramiz, Nazım'ı alır ve yavaş yavaş lokantadan çıkar.

Nazım - Ben banyonuzu kıracağım, kendime geleyim, yine buraya geleceğim.

Maksud - cehenneme git yoksa sizi akıl hastanesine yatıracağım. Alçaklar.

Maksud'un (çalışanların) kapılarını kapatın, eğer bu çocuklar burada görülürse polise haber verip götürmelerine izin vereceğiz. Onlar serserilerden biri, onları işe almak üzereydim. Aptallar. Siz de gidin toparlanın. Müşteriler geldiklerinde bu durumu görmemelidir.

İşçiler baş üstüne diyerek ve herkes işiyle meşgul olmaya başlıyorlar.

Ramiz, Nazım'ı taksiye bindirir, masayı arabadan atar ve gülmeye başlarlar.

Ramiz - (el hareketi) Sen de iyi bir oyuncusun.

Nazım - (el hareketiyle) Sen de benden geride kalmadın.

Taksi Şoförü - Bratan, nereye gidiyoruz?

Nazım - (el hareketi ile) Şoför bizim adamımızdı, taksiile bizi bekliyordu. (Katılırlar ve tekrar gülerler).

Nazım - (Sürücüye) - Şimdilik düz gidin. Şimdi söyleyeyim.

Nazım cep telefonunu çıkarır ve aramak için telefon numarasını çevirir. Telefonda bir ses var. Evet, komutanım:

Nazım - Durum nedir? Neredesin?

Telefonda:

Omon (Özel polis) - Dört araç da kontrol altında ve hala yolda. Dikkatle takip ediyoruz. Onlara eşlik eden arabalarda onlarla kuzeye giderler. Arabalardan dördü sırayla aynı yöne gidiyor.

Nazım - Pekala, biz de senin dediğin yönde takip ediyoruz. Polis, YOL POLISI (STP) personeli ve diğerleri hakkında bilgi toplayabilir misiniz?

Özel polis - Evet, komutanım dosyası hazır, geldiğinizde size sunacağız.

Nazım - Çok güzel. Ayrıca video kayıtları da alın.

Özel polis - Çekimler gerçekleşir, konuşmaları uzaktan dinleme ile kaydedilir.

Nazım - Ahsan.

Özel polis - Bu bizim görevimiz, komutanım.

Nazım - (el hareketiyle) Ramiz, bu Türk özel kuvvetleriyle ilk ortak operasyonumuzdu. Umarım başarılı olur. Biz iki devlet ve bir milletiz. Saldırganlara, çetelere ve teröristlere karşı birlikte savaşmalıyız. Bu, Anavatanımıza karşı vatandaşlık görevimizdi.

Ramiz - (el hareketi) Umarım her şey yoluna girer.

Nazım - (el hareketi) Umarım!

Özel polis - (Arıyor) Komutanlarım B-1 koordinatına doğru ilerliyor. Ana hattan çıktılar.

Nazım - Anlaşıldı. Denize döndüler. Bu, kargonun deniz yoluyla taşınacağı anlamına gelir. Bunu diğer yüklemelerde indirin. Muhtemelen sahildeki gizli nesnelere de yok olmayacaktı.

Ramiz - (bir el hareketiyle) yani büyük bir mafyanın parçasıydılar.

Nazım - (el hareketi) Evet, haklısın. Bu sadece tekstil, asla böyle olamaz, burada başka bir şey olabilir.

Nazım Özel polis'u arıyorum.

Nazım - B-1 koordinatının her santimini kontrol edin. Orada gizli bir nesne olmalı.

Özel polis - Baş üste Komutanım.

Yol polisi ve polis arabaları otoyoldan ayrıldıktan sonra, uzaktaki yeşil alan yönünde hareket etmeye başladılar. Kısa bir mesafeden sonra Özel polis aynı yönde hareket etti. Köyün güzel yeşilliklerini kaplayan yolun tozu etrafa yayıldı. Toz görmeyi ve takip etmeyi zorlaştırsa da, hareketi hızlandırmaya ve karşıdan gelen arabalara ulaşmaya yardımcı oldu. Kıyıda bir deniz gözlem gemisi dolaşıyordu. Son olarak, arabalar uzaktan görülebilen güzel villaya yaklaşırken, uzaktan izlemek için durup uçağı gökyüzüne bırakıyorlar. Villa dört tarafı da kontrol altına alınmıştır.

Özel polis - (Telefonda Nazım'ı arar) Komutanım ulaştılar, uzakta bir villa gibi görünür. Emrinizi bekliyoruz.

Nazım - Yaklaşmayın ben de geliyorum. Geceleri oraya girip, beklemek zorundayız. Belki akşama kadar bir başkası bu villanın misafiri olacaktır. Araştırın bu villa denilen nesne ve arsanın kime ait olduğunu araştırın. Bu topraklar onlara, kim tarafından, hangi organ tarafından verilmiş. Bu yapı bu bölgede ne zamandan beri mevcuttur.

Özel polis - Baş üstüne Komutanım.

Nazım - İyi şanslar. Zaten ulaşıyoruz.

Ramiz - (el hareketi ile) Otoyoldan köye dönerken Nazım gör ne kadar güzel bir kent olduğunu, tamamen yeşilliklerle kaplı, cennettir.

Nazım - (el hareketiyle) Bazen cehennem böylesi güzelliklerde gizlidir. Bunlar gelecekteki cehennemin işaretleridir.

Ramiz - (bir el hareketiyle) evet. Sözlerinde gerçek var.

Nazım - (el hareketi ile)Sen biliyor musun? Bu günden sonra sen de bizim vatanımızın özel polislerindensin.

Ramiz - (el hareketi) ben özel polis saflarına mı kabul edildim? Ben özel polismiyim? (Nazım'ı mutlu bir şekilde kucaklar).

Nazım - (el hareketiyle) Evet, sen bir özel polissin. Eğitimin muhtemelen birçok özel polisden daha iyi. Neden biliyor musun?

Ramiz - (bir el hareketiyle) hayır. Bilmek çok ilginç olurdu.

Nazım - (el hareketi) Çünkü ben, seni hazırladım ve seninle gurur duyuyorum. Gelecekte sizi büyük sürprizler bekliyor. Yalnız değilsin.

Ramiz - (el hareketi) Senin gibi bir öğretmenim, arkadaşım ve kardeşim olduğu için çok mutluyum. Sen bizim ailemizin bir üyesisin. Babam sadece sana inanıyor ve sana da güveniyor.

Nazım - (Bir el hareketi ile) Siz de Baba'nın güvenini iyiliklerinizle haklı çıkarmaya çalışın. Çünkü Baba çok değerli bir adam ve vatanseverdir.

Ramiz - (el hareketi) Baş üstüne üstadım.

Nazım - (el hareketiyle) Başın var olsun.

Sürücü - Hangi yönden sola gideceğiz?

Nazım - Bak şu arabanın önünde dur.

Sürücü - Oldu bratan.

Araba yere ulaştığında Nazım ve Ramiz arabadan indi.

Nazım - (Sürücüye) Şehre geri dönüyorsun. Hala boşsun.

Sürücü - Baş üstüne.

Nazım'ın geldiğini gören nöbetçi arabadan indi ve onlara yaklaştı. Birbirlerini selamlarlar ve büyük bir askeri araca binerler.

Nazım - (Ramiz ile tanışın) Bu benim sağ elim (el hareketiyle güler).

Özel polis - Başınızda bir taç olacak, değil mi? (dosyaları Nazım'ın önüne koyar) Hepsi burada. Hatta evin girişi, çıkışı ve denize tekne dahil tüm boyutlarını santimetreye kadar yaptık.

Nazım - Ahsan. Bu tünel nedir?

Özel polis - Evin denize bağlı alt kısmı. Teknelerin çıkışları için altı gizli çıkış oluşturuldu. Bu durumda kuru arazi tepe alanı ağa alınmıştır. Aslında sahilden evin zemin katına kadar plaja tekneyle girip çıkmak mümkün. Çok hızlı. Mesafe 70 metre uzunluğunda ve dört metre genişliğindedir.

Nazım - Allah onu yapan mühendise razı olsun. Ne yazık ki bu proje kötü işler için inşa edildi.

Özel polis - köylülerden biriyle. Arazi aldığımızda ve müşteri olarak bu köyde ev yapmak istediğimizi söylediğimizde. Bu köyde bildiğim kadarıyla satılık arsa olmadığını, köyün etrafındaki tüm alanın Hudü hoca ve yakınlarına ait olduğunu söyledi. O bir çiftçi. Koyun ve büyük boynuzlu hayvanları besler. Mandıra kamyonları sabah ve akşam buraya gelir ve gider. Şimdiye kadar, bu köyün sakinleri bu işletmeden bir litre süt içmedi. Yaşlı adamlar gibi davranırlar. İmkanları olursa bu köy halkını bir geceliğine sınır dışı ederler. Köyün 3 / 2'sini zaten almışlar. İnsanlara büyük miktarlarda para veriyorlar ya da tehdit ediyorlar. Ona göre köy çok kalabalıktı ve Hudü Gili'nin gelişinden sonra nüfus her yıl taşınyordu.

Nazım - Çok ilginç bilgiler.

Özel polis - Bu Hudü adamının tam tersi, fakir bir adama benziyor.

Nazım - Yalan söylerse, onu zavallı bir yılan soksun.

Ramiz - (el hareketiyle) Bana bu resmin bir kopyasını ver, o adamı senin için getireyim. Sessiz, sonuçsuz.

Özel polis - (Nazım'a bakarak) bir resim mi istiyor?

Nazım - Evet. "Onu buraya getirmeyi bana bırakın" diyor. Ona İlk işi olarak verelim. Bakalım yapabilecek mi?

Özel polis - Fotoğrafi Ramiz'e verir ve ona bir video kamera iliştilmiş

Ramiz onlardan uzaklaşır.

Özel polis - İşleri mahvedebilir.

Nazım - İşler görünüyor, burada bozulacak bir şey yok. Önemli olan, bugün mafyaya tek başına gitmekte özgür olması. Ona çok güveniyorum. Belki de dünyada onun gibi başka kimse yoktur. Güven Bana.

Özel polis - Teşekkürler komutanım, emriniz gözümüzün üzerinde.

10 dakikadan kısa bir süre sonra Ramiz kamerayı yok eder. Nazım'a mesaj atıyor, zaten içerideyim, kale gibi görünüyor, hiç bir yerde, görmediğim bir kale. Buradaki insanlar otomatik silahlarla donanmış durumda. Çok tehlikeli bir yer gibi görünüyor.

Nazım - (SMS ile) dikkatli olun.

Ramiz - Baş üstüne.

Nazım - Ramiz'den gelen görüntülerin yazılışını temin edin

Özel polis - Baş üstüne Komutanım.

Ramiz hareket ettikçe önündeki silahları kolaylıkla etkisiz hale getirip yok ediyor, lens fırlatarak video kameraları yok ediyor. Özel poliscu, Ramiz'in davranışına dikkatle baktı ve şaşkınlıkla Nazım'a baktı

Özel polis - Abi bu samuray mi? (daha sonra abi dediği için özür diler) Komutanım.

Nazım - Evet, bu Azerbaycan'ın ilk samurayı. Bunun karşısında hiçbir silah veya cephane duramaz, onun fikri düşmanı yok etmektir. (Gözleri yaşarır).

Özel polis - Komutanım ne oldu size?

Nazım - (gururla) O benim can parçamdır, Azerbaycan'ım. Bir Türk'ün oğlu Türkdür. Türkler eğilmez, düşmanı yok eder ve Vatanı uğruna şehit olurlar. Bu bir Türk'ün oğlu, bir Türk.

Ramiz'in görüntülerinden oradaki insanlara işkence yapıldığı açıktı. Pek çok kişide bir gün timsahlara yem olmak için kafeste tutulur. Ramiz merkez hücreye girer ve gardiyanları yok eder. Tüm video kameralar, odaların içini, silahlı kişilerin nerede olduğunu ve hatta Hudu'nun odada ne yaptığını açıkça gösterdi. Ramiz, Nazım'a gülümsüyor ve kodla görüntüleri araç monitörüne bağlıyor.

Ramiz - (El hareketiyle) Burası benlikdir, 20 dakika sonra kapıları kendim açacağım. Siz de geleceksiniz.

Nazım - (Bir el hareketi ile) Tamam Ramiz, ne istersen yap, bize Hudu yu diri diri, diğerlerini de ölü vermen yeterli.

Ramiz - (işaretler) Orada olacak, komutanım diyerekgülüyor.

Ramiz, monitörleri dikkatle takip edip odadan çıkmaya çalışırken, kapıya yaklaşan iki silahlı adam görür. Çevik hareketlerle ikisini de yere iter ve kameranın merkez odasına sürükler. Tek tek katları temizleyen Hudu, adamın kapısını çaldı, iki eli silahlı çıkar sağa ve sola bakıp hiçbir şey görmediklerinden emin olarak. Biri diğerine" kapını kim çaldı? Ya da bir ses duydum."..." Hayır, ben de duydum". Bu sırada Ramiz, kamçı vasıtasıyla her ikisinin de boğazlarını uzak mesafeden yüzüyor.

Hudu - Kim o?

Kapıya yaklaştığında Ramiz'i karşısında güldüğünü görür. Kaçmaya çalışırken Ramiz göğsüne tekme atarak yere attı. Ellerini bağlayarak sürükler.

Adam yardım için bağırdığında, halihazırda kendisine yardım eden 36 işçinin hizmet dışı olduğunu anlamadı. Ramiz Hudu'yu kapının arkasında saklayarak kapıyı açar. Nazima işaret ediyor: - Buyrun.

Nazım - Gittik, çok mutluydu ve arabanın nesneye sürülmesini talep etti.

Ramiz, Hudu'nun bacaklarına vurur ve diz çöker. Nazım sevinç gözyaşları içinde Ramiz'e yaklaşır ve sarılır.

Nazım - (El hareketiyle) Aferin sana! Helal olun!

Ramiz - (el hareketiyle) İçeride altı dükkan var, uyuşturucu üretimi yapıyorlar. Onlara itaat etmeyen insanlara timsah besleniyor. Gidip her şeyi kendi gözlerinle görebilirsin. Bu nesneyi kabul et (gülümser)

Özel polis - (Kaçarak) Ramiz'i kucaklar. Türk oğlu Türk, sen bir samuraysın. Bu operasyonu tek başına gerçekleştirebildi. Sen bir kahramansın, bir kahramansın, yaşasın bir Türk'ün oğlu.

Özel polisçu konuşurken Nazım Ramiz'i işaret etti. Bunu gören özel poliscu Nazıma:

- Komutanım bunu duymuyor mu?

Nazım - Konuşamıyor bile.

Özel polis - (Ağlayarak, hıçkırarak) - Kahraman kardeşim, tüm Türk dünyasının tek samuraysın. Allah seni korusun. Allah'n sevgisi her zaman senin üzerinde olsun. Amin!

Sürücü - Bratan yaklaşabilir miyim? İçeri girelim mi?

Nazim - (Gülüyor) gel bratva, hiçbir yere gitmediğini biliyordum. Şehirle konuşurken Ramiz'i bilgilendirir (el hareketiyle).

Ramiz - (hareketler) Nazima, monitörde görünen yer altı dükkanları ve güvenlik görevlilerinin olduğunu bildiriyor. Ben sadece en üstteki dört katı tamir ettim. Monitörde bir mini tekstil mağazası, mini alkol işleme atölyesi ve çok büyük bir ilaç üretim mağazası gösteriliyor. İnsanlar da cezaevlerine benzer yerlerde gözaltına alınıyor. Burası berbat bir yer.

Nazim - (el hareketi) Ne öğüt verirsin?

Ramiz - (el hareketi) Bence Hudu'yu kendi odasına götürelim. Çünkü onu arayabilirler. İletişimin kesintiye uğramaması için telefon görüşmelerini gözetim altında kaydetmek için kanıt için değerli materyaller toplayın. Gözetçilerin yerine, bizim adamları yerleştirelim. Buraya gelecek misafirleri rahatlıkla kendi yuvalarında kolayca tutuklamak. Çünkü insanlar kesinlikle uyuşturucunun peşine düşecek.

Nazim - (El hareketi ile) Size helaldir. Vallahi!

Ramiz - (el hareketiyle) Kimin okulu? Diyerek güler.

Özel poliscu'ya Ramiz'in kendisine söylediklerini anlatır ve ayrılmak ister.

Nazım - Allah seni korusun. Ardından, savaşmaya değmeyen sorunları ortadan kaldırarak listenin en sonundan çalışın. Murathan ve diğerlerinin tutuklanması talimatını verin. Anlaşıldı mı?

Özel polis - Baş üstüne komutanım.

Taksi yaklaşıyor ve duruyor. Ramiz ve Nazım bir taksiye oturarak“ Ya Allah gittik”.

Nazım - bas gaza kardeş.

Sürücü - oldu.

Ramiz - (el hareketi) Şimdi nereye gidiyoruz?

Nazım - (El hareketi ile) Natık hocamıza yaptığımız şeyi anlatmalıyız. Bu davalar hakkında bilgi sahibi olmalı.

Ramiz - (Gülümseme, el hareketi) Mükemmel.

Muhammed arar ve Nazım ile Ramiz'in nerede olduğunu sorar

Muhammed - Merhaba. Neredesin? Seni bekliyoruz. Çıkın gelin Natık Öğretmen sensiz ekmek yemiyor.

Nazım - 25-30 dakika yanınızda olacağız.

Muhammed - İnşallah. (Sonuç) - Kardeşler eve geliyor.

Natık - Sağ salim gelsinler.

Muhammed - Kardeş hatırlıyormusun Ramiz iki yaşındayken Meryem'le ve Ramiz'den skonuşuyordunuz, "büyüyünce ne olacaksın? Hangi arzularının olmasını isterdin" diye.

Natık - Evet. Aklımdadır. Ağlayarak ve (işaret ederek)" 99 kardeşim ve kendime ait küçük bir kasabam olmasını.Ama öyle bir şehir ki kimsenin sağır ve dilsiz olmadığı yer."

Muhammed - Bugün ondan bir daha soralım. O küçük yüreğinde olan arzuyu hatırında kalmış mı ve yine aynı arzuyla mı yaşıyor? Şimdi büyümesi ve kendi seçimlerini yapması gerekiyor.

Natık - Evet kardeşim, çok şükür Allah'a ki bu güzel çocuğu bana kısmet etti. Allah'a şükür Ramiz cesur, zeki, kendi yerini bilen, iyi huylu bir çocuk olarak büyüdü.

Muhammed - Kardeş, senin insanların elinden tutuman, nazik olman, hayırseverliğınle fakirlere yardım edip iştemin etmen, akşamları ise, akşamları kendi akrabalarıyla bir parça ekmeği paylaşmanız. Elbette, gece gündüz yaptığınız iyilikler nedeniyle binlerce insan sizin için dua ediyor ve Allah'ın huzurunda işitiliyor.

Natık: Evet kardeşim, bu bir sebep. Her ne sebeple olursa olsun, ameller Allah tarafından değerlidir. Cenneti ve cehennemi anlamayanlar, bu

dünyadaki en sefil insanlardır. Bu dünyada, o dünyada onların sonu olmayacak.

Bu, Ramiz ve Nazım'ın odaya girerler. Ramiz, Natik ve Muhammed'i alnından öper.

Operatör - (el hareketi) Benim akıllı oğlum. Ramiz gülümsüyor.

Nazım - (el hareketi) Natik ve Muhammed'e, Ramiz'in başarılı yaşam testinden ve yaşanan olaylardan bahseder. 36 ordusunu tek başına silahsızlandırıp yok etmeleri söylendiğinde, Muhammed ve Natik şaşkın bakışlarıyla Ramiz'den gelip Meryem'le sevinçlerini paylaşmalarını istedi.

Meryemam - Neden bu kadar mutlusun?

Natik - Gözün aydın (bir el hareketiyle) Oğlumuz zaten büyük bir adam. Kendini savunmanın yanı sıra, büyük bir operasyonun üstesinden geldi.

Meryem - (işaretler) Benim akıllı oğlum. (Ramiz'e sarılır) Senin için ne yapmamı istersin?

Ramiz - (Bir el hareketiyle) benim yüreğimin istediğini, Merhametli, Bağışlayan, Yaratıcı ve Yaşayan Allah'dan başka hiç kimse bilemez.

Natik - (el hareketi) Oğlum, bunu neden söylüyorsun?

Ramiz - (işaretler) Bir rüya gördüm, size o rüyayı söyledim, hala o rüyayı yaşıyorum. Yaşamak demekse.

Meryem - (işaretler) Oğlum, öyle söyleme, beni korkutma.

Natık - (Bir el hareketi ile) Biz senin arzunu unutmuyoruz, dileğini Allah'ın yardımıyla çözeriz . 99 erkek kardeş istedin. Öyle değil mi?

Ramiz - (el hareketi) Evet, baba. Hiç biri de yoktur.

Muhammed - (El işareti ile) Var olmadığını biliyorsun?

Natık - (El hareketiyle) Aniden bir kasaba inşa etmek istediniz.

Ramiz - (el hareketi) Evet, baba. Kardeşim yoksa bir şehre sahip olmak için ne yapmalıyım?

Meryem - (Ağlaya-ağlaya) (el işareti ile) Oğluma 99 erkek kardeşi olmamasını izah et. Ne de olsa kimsenin bu kadar çok erkek kardeşi yok.

Ramiz - (el işareti ile) Allah'ımın 99 ismi var, bu yüzden bu isimleri hak eden kardeşlerim olsun istedim, ben de her gün Allah'a dua ediyorum, bu amaca göre yaşıyorum. İnşallah anne. Allah ol derse olur. O günü dört gözle bekliyorum.

Meryem - Gözyaşlarıyla Natık'a bakarak, bu rüya nedir? Ne yapacağız? Nasıl olacak? Çocuğumuzun böyle olması beni korkutuyor.

Natık - (el işareti ile) Ramiz'e Hitap Ederek - Allah'ın isimlerinden biri sabırdır. Bu nedenle, hepiniz sabırlı ve tedbirli olmalıyız. İnşallah deyin. Allah'ın mucizelerine inanın. Kur'an'ı Kerim de Allah'ın peygamberleri aracılığıyla birçok gerçek vardır. Okumuşsundur Ramiz.

Ramiz - (el işareti ile) Evet, baba. Kur'an'ı ezbere biliyorum, 100 defa okudum baba, Allah'ın tüm sözlerini kalbimin derinliklerine taşıyorum baba.

Ramiz konuştuğu Meryem daha da ağladı.

Muhammed - (el işareti ile) Lâ İlâhe İllallah diyerek, inşallah herşey iyi güzel olacak.

Nazım - Bizi açlıktan öldürdün.

(Gülümseyerek) Evet gelin, sofraya hazır, iftarın da vaktidir.

Nazım - (el işareti ile) Ramiz'e yaklaşarak, gel gidelim. Ellerimizi, yüzümüzü yıkayalım. İftara az kaldı.

Ramiz - (el hareketi) Pekala, gidelim.

Bunun olacağını sezen Natık ve Muhammed, ırkları veya dinleri ne olursa olsun, 16 yıl önce iki yaşındaki sağır ve dilsiz yetimleri bir araya getirdi. Eğitim, öğretim, sağlık ve yüksek eğitim potansiyeli için kapalı bir merkez oluşturdular. Onlara her zaman. 99 kardeşsiniz. Sizin bir erkek kardeşiniz daha var. Bir gün gelecek, Onun yolunu bekleyin. Hakikaten de kardeşler

büyük bir istekle Ramiz'in dönüşünü bekliyorlardı. Bu kardeşler Afrika'dan, Avrupa'dan, Amerika'dan, Asya'dan, tüm kıtalardan ve ülkelerden getirilmiş çok yüksek bir hizmet seviyesinde yetiştirilmişlerdir.

Natık - Muhammed kardeş, iftar yemeğinden sonra size ve Nazım'a bir söz söyleyeceğim. Bir araya gelelim ve danışalım.

Muhammed - Oldu kardeşim. (diyerek uzaklaşır).

Natık Ramiz'e iki yaşındayken sorduğunda, büyüdüğünde neyin olmasını isterdin? Diye sorduğunun hayali gözlerinin önüne gelir. Ramiz hızla ve aceleyle cevap verdi: "99. kardeşim, küçük kasabam olmasını istiyorum." Bu gün ise Allah'a şükrederek

Natık - (Ellerini kaldırır ve dua eder) Sen O küçük çocuğun arzusunu yüreğime koyduğun için şükürler olsun ve senin arzun ve merhametin sayesinde o dönemde 99 adet 2 yaşındaki dilsiz ve sağır çocuğu toplamama yardım ettin. Onları korumaya yardım ettin. Onları rızıkla bereketlerini bahşettin.

O zaman Sen bana yardım etmeseydin, bugün oğlumun önünde utanırdım. Yardımın için teşekkür ederim ve bugün başımı gururla kaldırarak sana dua ediyorum. Sen beni yaratan ve bana hayat veren Allah'ımsın. Sana kurban olurum Allah'ım. Oğluma bahşedeceğim sevinçte, senin isteğinle olacak. Sabırla bahşettiğin arzularım için sana şükürler olsun Allah'ım.

Sana inanmayanlara lanet olsun. Kapalı kapıları açanda sensin Allah'ım. Sana şükürler olsun Allah'ım.

Bu zaman da Meryem yavaşça yaklaşarak

Meryem - Gelmiyor musun? Çocuklar sizi bekliyor.

Natık - Evet. Şimdi geliyorum. Yemekten sonra Ramiz ile sohbet edin. Yaptığı şeye ilgi göster. Bir süre onunla ol. Nazım ve Muhammed ile gizli bir görüşmem var. O bilmesin.

Meryem - Ne gizli sohbeti?

Natık - Merak etmeyin, önümüzdeki günlerde oğlumuz için bir sürprizimiz olacak. Seninle konuşuyorum.

Meryem - tek hayırlı sohbet olsun. Amin!

Meryem odadan ayrıldıktan sonra Natıkta odadan çıkar. İftar sofrasında herkes yüreklerinde Allah'a dua eder, Bissimillah ile ellerini masaya uzatır ve yemeye başlar. İftar yemeğinin ardından Meryemam Ramizi'i aradı ve konuşmak için yan odaya geçti. Natık, Nazım ve Muhammed Natık'in ofisine giderler.

Natık - Nazım, monitörü aç, kapıyı kilitle.

Nazım - Baş üstüne. Neye bakacağız?

Muhammed - Diski genişleterek buna bakalım.

Natık: Ramiz'in iki yaşından beri yaptığı şey bu, okumak, yazmak, spor yapmak, kısacası her şey.

Nazım - Gerçekten benim için de çok ilginç.

Muhammed - Ramiz'le harika bir işin var. Belki Ramiz bu başarıları sensiz başaramazdı.

Natık: Sporda öğrettiğiniz her eylemi, 99 kardeşler de yapıyor. Sen ki bunu biliyorsun.

Nazım - Çok teşekkür ederim değer verdiğiniz için. Bu çocuğa ilk günden bağlanmışım. Dikkatli ve anlamlı gözleri bana hükmediyor gibiydi. Neye istersen öğret. Maşallah yorulmak da bilmiyordu (gülümsüyor).

Nazım monitörü açıp diski cihaza yerleştiriyor ve ekranın önünde 99 kardeş beliriyor. Ramiz'in tersi doğrudur. Küçük yaşlardan itibaren çocuklar büyük bir heyecanla Ramiz'in hareketlerini tekrarlar ve spor yaparlar. Muallimleri her defasında "sizin bir kardeşiniz daha var. Adı Ramiz dir. Onun yolunu bekleyin." diye çocuklara söylerdi." Kardeşinizin yolunu bekleyebilecek misiniz?" onlarda, (el işaretiyle) "Evet, bekleyeceğiz". Kardeşinizi görmek istiyorsanız, iyi okumalısınız, iyi egzersiz yapmalı, yemeğinizi zamanında yemeli, zamanında yatıp zamanında kalkmalısınız. (el işareti ile) Buna hazır mısınız? Herkes (el hareketiyle) evet. Monitörde uyanmak, yemek yemek, spor yapmak, ders çalışmak. Hepsi Ramiz'in programına göre programa göre gitti. Monitör, onların yıllar içinde büyüyen ve gelişen Ramiz gibi cesur, eğitilmiş ve vatansever çocuklar olduklarını gösterdi.

Muhammed - Hepsi Kuran-ı Kerim'i öğrendi mi?

Natik - Diğer dinler veya ırklarla olan bağlantılarından bağımsız olarak, hepsi Allah'ın verdiği son din olan Müslüman dinine inanırlar. Allah'ın Hz.Muhammed aracılığıyla verdiği en güzel din.

Nazım - Biz bu 99 kardeşi Ramiz ile yeniden birleştirecek miyiz? İnanın kardeşler, Ramiz'in gelmesi için gece gündüz dua ediyorlar. Sanki Ramiz'le nefes alıyorlar.

Natik: Hepsini biliyorum, onları daha beklemeye hakkımız yok.

Muhammed - Kardeş, belki yarın buluşuruz, Ramiz'i alırız ve bu onun için sürpriz olur. Görünüşe göre 99 erkek kardeşi var. Hayalinin gerçek olduğunu görsün.

Nazım - Yarın yaparsak sabah erkenden kardeşlerle yola çıkacağım. Ben hazırlıyorum. Öğlen geleceksin.

Muhammed - Ne diyorsun? (Natik'e bakarak).

Natik - Evet, konuştuk. Yarın buluşalım ve o çocukların sevincine şahit olalım.

Odanın kapısı çalınır Natik, Nazım'a monitörü kapatması ve Muhammed'e kapıyı açması için işaretler. Meryem elinde bir fincan çay ile içeri girer.

Meryem - Hayrola kapıyı arkandan kapatmışsınız?

Muhammed - Güzel, umarım iyi haberi görürsün. Sabah Kebele'ye bizim eve gideceğiz. hepimiz çocuklar, sen ve bizimkiler Haberler nasıl?

Meryem - Harika, harika, gidelim. Seherde çıkarız.

Natık - İnşallah sabah sana ve Ramiz'e sürprizimiz olacak.

Meryem - Şimdi ya Allah diyorum yatıyorum . Sabah kalkacağım.

Natık - Sabırlı olun.

Meryemam - İyi (der ve odadan çıkar).

Natık - Nazım, bu gece dışarı çıkıyorsun. Gör bakalım durumu nasıl? Gelmeye değer mi değil mi?

Nazım - Evet. Şimdi Ramiz ile görüşüp gideceğim. Teşekkür ederim (der ve odadan çıkar).

Muhammed - (İkinci diski koyar) Abi, şuna da bakalım. Amerika Birleşik Devletleri, Afrika, Avrupa, Asya ülkelerinden araba, uçak, treni ile 99 kardeşleri getirme, tıbbi muayeneden geçme ve diğer profilaktik çalışmalarla gerçekleştirdiği çalışmaların bir özeti burada bulundu.

Operatör - Evet. Kardeşim, bakalım.

Muhammed'in ve Natık'in geçmişi hatırladıkça gözleri yaşarıyor. Nice nice körpe çocuklara destek oldukları için, derin bir nefes alarak

Natık - Allah'a şükürki Ramiz'in böyle bir arzusu oldu. Bir çocuğun arzusu ile büyük bir görevle başa çıkmak için Allah'ın yardımıyla 99 kimsesiz çocuğa, bir çocuğun arzusuyla büyük bir işin üstesinden, Allah'ın yardımı ile geldik .

Muhammed - Evet kardeşim, Allah yarattığının rızkını kendisinden önce gönderir. Biz sadece aracıyız.

Nazım, Ramiz'in odasına girer ve onu kahve içerken görür.

Nazım - (el hareketi)Ben de istiyorum.

Ramiz kalkar ve Nazım için kahve koyar.

Nazım - (el hareketi ile) Çok teşekkür ederim.

Ramiz - (el hareketi ile) Buna değmez.

Nazım - (el hareketi) Yarın işimiz yok. Gidecek bir yerim var. Yarın 3-4'te nerede olursan ? Ben geleceğim. Ve şimdi hareket ediyorum.

Kahve içer, kalkar, Ramiz'e sarılır ve odadan çıkar. Muhammed, Ramiz'in yanına gelerek

Muhammed - (işaretler) Yarın ata binelim mi?

Ramiz - (el hareketi) (Sevinerek) - Evet amca, kesinlikle Baba'ya da söyleyelim.

Muhammed - Yarın, sabah, Baba ve Anne, hepimiz gideceğiz. Şimdi istirahat et (diyor ve odadan çıkar).

Nazım avluya iniyor, arabasına biniyor ve uçağa gidiyor. Helikopterin hazırlanması hakkında telefonla bilgi verir. Arabayı pistteki helikopterin yanına park etti. İniyor ve helikoptere biniyor. Yavaş yavaş, helikopter yerden yükselir ve hareket yönünde uçmaya başlar. 45 dakika sonra Kebele'ye doğru yere iner. Helikopterde bulunan, 99 kardeş için yapılan özel kıyafet ve ekipmanlar helikopterden indirilerek, 99 kardeşin yaşadığı yere hareket ederler. Mekana vardıktan sonra, malları kamyonlardan depoya taşıyorlar. 99 kardeşin eğitimi ve yetiştirilmesinde yer alan kişiler için bir toplantı planlanıyor.

Nazım - (Öğretmenlere ve eğitmenlere) Hoş geldiniz sevgili dostlar. Natık Muallim'in oğlu Ramiz'in iki yaşından beri hayalini kurduğu, uzun yıllar çektiği acıların meyveleri.

99 kardeşle yarın saat üçte Ramiz ile buluşacağız.

İcra Kurulu Başkanı - Nazım Muallim, bu davada en çok acı çeken sendin. Programları sadece sizin talimatlarınıza göre uyguladık.

Nazım - biliyorum. Ama gece gündüz ağrınız, uykusuz geceleriniz, kalp ağrılarınız. Bu büyük proje, merhametiniz ve sevginiz olmadan mümkün olamazdı.

İcra Kurulu Başkanı - Bu işin öneminin farkına vararak, çocuklarımızın yüksek potansiyele sahip insanlar olarak büyüdüklerini gördükçe sevinç gözyaşları döktük. Ancak 99 kardeşin mükemmel

hazırlanmış bilgi, bilim ve ilerlemeye sahip gençler olduğunu gururla söyleyebiliriz.

Nazım - Bu nedenle her birinize kendi ve Natık Muallim adına şükran ve takdirlerimizi sunuyoruz. Çektiğiniz eziyetleri, bu çocuklara helal edin.

Her yerden helal yapıyoruz, helal olsun.

Nazım - Kardeşlere henüz bir şey söyleme. Ancak acil bir durum olarak toplandıklarından emin olun. Getirdiğimiz kıyafetler için giydirin. Samuray gibi sıraya girsinler. Bir veya iki eğitimimiz olacak. Yarın Ramiz'e yapacağımızın sürpriz, beklenmedik ve gurur kaynağı olmasını istiyorum. Dileğimiz 99'uncu kardeşi Ramiz'le, Ramiz'ide 99 kardeşle gurur duyabilecek, dogma kardeşlerini istiyoruz. Seni monitörlerle takip edeceğim.

İcra Kurulu Başkanı - Baş üstüne. Anlaşıldı.

İcra kurulu başkanı elinde özel bir cihazla bir sinyal göndererek kardeşleri uyandırır. Monitör aracılığıyla toplamayı (el hareketi ile) gösterir. Hepsi bir nefer gibi, dakik şekilde dizildiler.

Kesin daireler halinde düzenlenmiştir. Kendilerine getirilen kıyafet ve malzemeleri giymeleri söylenir. Herkes sıraya giriyor ve görevi hızla tamamlıyor. Nazım ekrana baktığında güçlü bir ordu haline geldiklerini görüyor. Nazım kendi kendine" Çok şükür sana Allah'ım, bu görevle başa çıktık". Getirdiği

giysilerden birini giyer ve kardeşlerin önüne çıkar. Kardeşler Nazım'ı çok iyi tanırılar çünkü Nazım'ın eğitim ve spor eğitimlerine olağanüstü bir katkısı vardır.

Nazım - Merhaba kardeşler (el hareketi ile).

Kardeşler - (işaret ederek) Merhaba kardeşim diyorlar (Nazım bana bunu söylemeyi öğretti).

Nazım - (el hareketiyle) Bugün sizinle saklambaç oynayacağız. Bakalım nasıl saklanacaksın. Size kaybol desem beş saniye içinde kaybolmalısınız, eğer size yerinize dönmenizi söylersem yine o müddette aynı yerde olmalısınız . Anlaşıldı mı?

(El hareketiyle) Gözleri kapatır ve kaybolması için işaret verir.

Birkaç saniye içinde kardeşler kaybolur. Nazım gözlerini açtığında çok mutlu, önünde kimse yokmuş gibi, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi, şaşkına dönüyor ve yürekten seviniyor.

Nazım - Bu, gündüz ve gece eğitiminin (el hareketi ile) olumlu bir sonucudur.

Nazım (bir el hareketi ile) gözlerini kapatır ve iyileşmek için işaret verir vermez beşe kadar sayar ve gözlerini açar, hepsi sırada durur.

Nazım - (Bir el hareketi ile) Ben sizinle gururu duyuyorum. Siz dünyadaki değerli insanlarsınız. Size söz vermiştik ve bir kardeşin daha var demiştik.

99-kardeş - (el hareketi ile) Evet. Dedin.

Nazım - (el hareketi) Siz onu bekliyorsunuz?

99-kardeş - (el hareketi ile) Evet. Bekliyoruz.

Nazım - (el hareketi) Siz onu kardeş olarak seviyor musunuz?

99-kardeş - (el hareketi ile) Evet, onu çok seviyoruz.

Nazım - (el hareketi ile) Önünüze üç metre yüksekliğinde ve iki metre genişliğinde ahşap bir tahta yerleştirilecek. 99-kardeş kelimesini lens atarak yazın.

Ahşap bir tahta yerleştirilir.

Nazım - (El hareketiyle komutlar) Yazılsın.

Bir göz açıp kapayınca kadar, kardeşler tarafından atılan lenslerle tahtaya 99-kardeş kelimesi yazılır.

Nazım - (el hareketiyle komutlar) Tebrikler. Aferin. Kardeşiniz Ramiz çok sevinecek. Umarım!

99-kardeşler - (bir el hareketiyle) Allah büyüktür. İnşallah!

Nazım - (El hareketiyle komutlar) Gidin ve dinlenin. Sabah size güzel haberlerim olacak.

Nazım Natık hocasını telefonla aradı.

Nazım - Natık muallim, her şey yolunda. Sabah inşallah sizi bekliyorum.

Natık - Mükemmel, inşallah yarın yanınızdayız.

Muhammed - Kardeşim Nazım mıydı?

Natık - Evet kardeşim. Nazım gelebileceğimizi söylüyor. Acaba Ramiz bu duruma nasıl yaklaşacak? Kardeşlerini görünce hangi hissi yaşayacak?

Muhammed - Merak etme, Allah'ın yardımıyla her şey yoluna girecek. Sabah ki günde Allah'ın iradesine göre alınacak inşallah.

Natık-İnşallah. Meryem'ye söylemek istiyorum. Tek kelime etmez , Ramiz'e demez.

Muhammed - Bence hala demeyelim. Onu mutlu edecek sevinç ister istemez, Ramiz şüphelenir.

Natık - Haklısın, yarın anne ve çocuk her şeyi bilecek.

Muhammed - Kardeşim ben gittim, sende dinlen. Yarın 14: 00'da gelsem nasıl olur?

Natık - Evet. Kardeşim, ikimiz de gel ki, üç de orada olalım inşallah.

Muhammed - İnşallah (kardeşine sarılır ve veda eder).

Muhammed ve karısı saat 14: 00'te evin önündeki arabadan indi ve Natık'i aradı.

Muhammed - Merhaba kardeşim aşağıda sizleri bekliyoruz.

Natık - Merhaba merdivenden aşağıdayız ve bir iki dakika yanınızdayız.

Natık, Ramiz, Meryem yaklaşır ve her biriyle tanışır. Arabalarda otururlar ve havaalanına giderler. Vardığınızda, bir helikoptere binin.

Natık "Ya Allah" der ve harekete geçme sinyalinin verir.

Ramiz her zaman olduğu gibi helikopter penceresinden aşağıya bakmayı seviyor. Yeryüzünde gördüğü mesafenin tadını çıkarır ve seyahat eder.

Meryem - (Ramiz'e el işareti ile) Nasılsın oğlum? Endişeli değil misin

Ramiz - (Bir el hareketi ile) Hayır anne, çok mutluyum.

Meryem - (bir el hareketiyle) Allah seni her zaman mutlu etsin, güzel çocuk.

Helikopter, Nazım 'ın mekanına ulaşır. Nazım onları karşılayarak eve gelirler. 3. kat balkonunda sehpa hazırladığını gösterir. Herkes üçüncü kata çıkıyor. Güzel yeşilliklerle çevrili ev ve çevresi herkesi büyütüyor.

Natık - (el hareketi ile) Oğlum Ramiz, bugün seni kardeşlerinle buluşacağız. 99 kardeşinle.

Ramiz annesine bakarken biraz üzgün.

Ramiz - (el hareketi) Anne , babam ne konuşuyor. Olmayan şeyden konuşur.

Natık, Meryem'ye evet demesini işaret ediyor.

Meryem - (işaretler) Oğlum, Allah ol demiş, olmuşuz. . Ve şimdi, inşallah o da olacak.

Natık - Ellerini gökyüzüne kaldırıyor.” Yüce Allah’ım” diye yüksek sesle bağıyor. Hayatım boyunca bana yardım ettin. Benim bütün hayallerime yardımcı oldun. Canıma ve akrabalarımın sağlamlık bahşettin. Bir devlet ve bir evlat bahşettin. Sana çok şükürler olsun. Şimdi ise benim bir arzumu da kısmet et. Bize oğlumun 99. kardeşini göster, oğluma kavuştur.

Nazım, Natık'ın söylediklerini herkese anlattı. Natık sessizdi, ama elleri hala Allah’a kaldırılmıştı. Şimşek çakmaya başladı ve Natık'ın ellerine ve yüzüne hafif yağmur yağmaya başladı. Bu sırada Natık (el hareketi ile) Bize Ramiz'in kardeşlerini gösteriyor. O anda 99 kardeş ağaçlardan yapraklar gibi evin önüne dökülerek sıra sıra dikildi. Ramiz şaşkınlıkla eğildi.

Ramiz - (işaret eder) Baba, bunlar benim kardeşlerim mi?

Natık - (El hareketiyle) Evet, oğlum senin 99. Kardeşlerin.

Ramiz - (el hareketi ile) Anne, bu doğru mu?

Meryem - (Şaşkın halde) Evet oğlum kardeşlerindir.

Nazım - (el hareketi ile) Aşağıdaki kardeşlere “bu sizin uzun yıllardır beklediğiniz Ramiz kardeşiniz bakın budur”. Herkes mutludur ve çocuk gibi zıplamaya başlar. Çok teşekkür ederim.

Nazım’ın işareti karşısında ellerini sallıyorlar.

Yukarıdan Ramiz (el hareketi ile) Hoş geldiniz sevgili kardeşlerim. Ben sizi yıllardır bekliyordum. Allah’a çok şükürler olsun, artık birlikteyiz. Yeni hayatımızı kendi ellerimizle kuracağız inşallah.

Her zamanki gibi, Ramiz ve Nazım üçüncü katın balkonunda ağaçtan ağaca, daldan dala atladılar.